

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 938

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 noiembrie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
393. — Lege privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924.....	2-4	1.270. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror.....	7
1.203. — Decret pentru promulgarea Legii privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924.....	4	1.271. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător.....	8
★		1.272. — Decret privind acreditarea unui ambasador.....	8
1.221. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> pentru maiștri militari și subofitieri din Serviciul Român de Informații	5	1.273. — Decret privind acreditarea unui ambasador.....	9
1.266. — Decret pentru numirea unui judecător	5	1.274. — Decret privind acreditarea unui ambasador.....	9
1.267. — Decret pentru numirea unui judecător	6	1.275. — Decret privind acreditarea unui ambasador.....	10
1.268. — Decret pentru numirea unui judecător	6	1.276. — Decret privind acreditarea unui ambasador.....	10
1.269. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător.....	7	1.281. — Decret privind numirea unui membru în Consiliul de conducere al Institutului Cultural Român.....	11
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		268. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind modificarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor ce stabilește regulile pentru prelevare de probe de produse de origine animală pentru examenul de laborator, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 13/2005	11-12
		2.562/C. — Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de consilier de probațiune și inspector de probațiune	12-18
		REPUBLICĂRI	
		Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice.....	19-32

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Cetățenii români prejudiciați în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, ratificat prin Legea nr. 138/1924, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, ratificată prin Legea nr. 13/1927, denumite în continuare *Protocoale*, au dreptul la compensațiile stabilite potrivit prezentei legi, în măsura în care nu au primit anterior sau au primit parțial compensații ori despăgubiri pentru bunurile imobile pe care le aveau în proprietate, situate pe teritoriile intrate în componența fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, ca urmare a aplicării Protocoalelor.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază și cetățenii români, moștenitori legali și testamentari ai foștilor proprietari.

Art. 2. — (1) Se acordă celor îndreptățiți despăgubiri sub formă de compensații bănești, o sumă calculată la valoarea medie a categoriilor de teren, stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 59/1994 pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 746/1991 privind stabilirea valorii de patrimoniu a terenurilor agricole în vederea aplicării art. 36 și 38 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, actualizată potrivit coeficientului de inflație existent la data plății compensației, raportat la cel stabilit pentru luna martie 1994, fără ca totalul suprafeței de teren pentru care se acordă despăgubirile sau compensațiile să depășească 50 ha teren agricol și 10 ha teren forestier, de proprietar deposedat.

(2) Criteriile de evaluare și modalitățile concrete de stabilire a cuantumului despăgubirilor sau de acordare a compensațiilor pentru terenurile agricole și intravilane, procedurile de lucru ale comisiilor de aplicare a legii, gestionarea fondurilor destinate despăgubirilor, precum și modalitățile de efectuare a plăților vor fi stabilite prin norme elaborate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 3. — În cazul în care, anterior, cei îndreptățiți au fost despăgubiți parțial, în bani sau în natură, pentru prejudiciile suferite în urma aplicării Protocoalelor, aceștia au dreptul la compensație sau la despăgubiri în natură, proporțional, pentru prejudiciul rămas neacoperit, în limitele stabilite la art. 2.

Art. 4. — (1) În termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele îndreptățite la compensații, foștii proprietari sau moștenitorii acestora, vor depune în acest sens cereri proprii la comisiile constituite în cadrul prefecturilor, în temeiul art. 6 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată. Cererile trebuie însoțite de acte doveditoare, certificate de autorități.

(2) Dacă pentru bunurile aceluiași proprietar sunt mai mulți moștenitori legali, fiecare dintre aceștia este obligat să-i menționeze pe ceilalți în cererea formulată. Dacă proprietarii sau moștenitorii foștilor proprietari domiciliază în județe diferite, aceștia vor trimite cererile la comisia municipiului București.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) vor anexa la cerere o declarație autentificată, pe propria răspundere, din care să rezulte suprafețele de teren pentru care se consideră îndreptățite să primească compensații în condițiile prezentei legi.

(4) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), persoanele îndreptățite pot depune cereri, neînsoțite de acte, în situația imposibilității temporare de a procura actele doveditoare, termenul de depunere a actelor prelungindu-se cu maximum 90 de zile de la data depunerii cererii.

Art. 5. — (1) Dovada dreptului de proprietate asupra terenurilor pentru care se solicită compensații se face cu înscrisuri.

(2) Arhivele Naționale, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Administrației și Internelor, precum și alte instituții publice care dețin acte referitoare la situația persoanelor

evacuate ca urmare a aplicării Protocoalelor sunt obligate să elibereze celor interesați copii de pe actele solicitate.

(3) În situații speciale, după caz, solicitantul poate prezenta și documentele din fostul Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, prin care se face dovada dreptului de proprietate.

Art. 6. — Comisiile județene și a municipiului București, constituite în temeiul art. 6 din Legea nr. 9/1998, republicată, au competența de a soluționa și cererile depuse de persoanele îndreptățite, în temeiul prezentei legi. Reprezentantul Secției „Cadrilater” a Asociației Române a Victimelor Represiunilor Staliniste (ARVIS) nu participă la soluționarea cererilor depuse de persoanele îndreptățite, potrivit prezentei legi.

Art. 7. — (1) Comisiile județene și a municipiului București primesc, verifică și rezolvă cererile de acordare a compensațiilor sau a despăgubirilor în natură. Hotărârile privind acordarea compensațiilor sau a despăgubirilor în natură se dau în termen de cel mult 6 luni de la primirea cererilor. Hotărârile se adoptă cu majoritatea voturilor membrilor comisiei și se comunică Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, precum și solicitantului.

(2) În termen de 15 zile de la comunicare, solicitantul nemulțumit de hotărârea comisiei județene sau a municipiului București poate face contestație la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003.

(3) Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, în termen de cel mult 60 de zile de la depunerea contestațiilor, le va analiza și le va aproba sau respinge, prin decizie motivată a vicepreședintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, care coordonează activitatea Serviciului pentru aplicarea Legii nr. 290/2003. Hotărârea se comunică comisiilor județene sau a municipiului București și solicitanților, după caz.

Art. 8. — (1) Hotărârile Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 sunt supuse controlului judecătoresc, putând fi atacate, în termen de 30 de zile de la comunicare, la secția de contencios administrativ a tribunalului în raza căruia domiciliază solicitantul.

(2) Hotărârile pronunțate de tribunal sunt supuse căilor de atac prevăzute de lege.

Art. 9. — (1) În vederea soluționării cererilor, comisiile prevăzute la art. 6 pot solicita acte și informații oricărui instituții publice, persoane fizice și juridice, iar, după caz, și acte oficiale din fostul Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor.

(2) În cazul în care compensația este solicitată de mai mulți moștenitori ai aceleiași persoane, precum și atunci când după adoptarea hotărârii apar și alte persoane având vocație succesorală, raporturile dintre succesori privind

compensația sau despăgubirea în natură se soluționează potrivit dreptului comun.

Art. 10. — (1) Compensațiile acordate cetățenilor români îndreptățiti se suportă din sumele prevăzute în bugetul Ministerului Finanțelor Publice la capitolul „Alte acțiuni”, subcapitolul „Despăgubiri civile”, la fel și cheltuielile judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale.

(2) Plata despăgubirilor se dispune de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003.

(3) Sumele prevăzute la alin. (1) se transferă la solicitarea Cancelariei Primului-Ministru, în vederea aplicării prezentei legi.

(4) Activitățile privind evidența contabilă și plata despăgubirilor se realizează prin compartimentele de specialitate din cadrul Cancelariei Primului-Ministru.

(5) Despăgubirile sau compensațiile bănești vor fi acordate beneficiarilor în termen de un an de la comunicarea hotărârii comisiei județene sau a municipiului București, a Serviciului pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, în cazul contestațiilor, sau a hotărârii judecătorești definitive, investită cu formulă executorie, după caz; plata lor se poate face și în tranșe, în maximum 2 ani, în funcție de disponibilitățile bănești existente.

(6) Suma achitată beneficiarilor în cea de-a doua tranșă se actualizează în raport cu indicele de creștere a prețurilor de consum din ultima lună pentru care acest indice a fost publicat de Institutul Național de Statistică, față de luna decembrie a anului anterior.

Art. 11. — (1) Pentru evaluarea terenurilor, comisiile județene și a municipiului București desemnează una sau mai multe comisii tehnice de specialitate, după caz, formate din 3 membri, specialiști în expertizări de construcții și evaluatori funciari și agricoli, desemnați din cadrul instituțiilor publice, al serviciilor publice descentralizate sau al consiliilor locale.

(2) Consiliile locale, instituțiile publice și serviciile publice descentralizate ale acestora sunt obligate să delege, la solicitarea comisiei județene sau a municipiului București, specialiști pentru efectuarea rapoartelor tehnice de evaluare a despăgubirilor.

(3) Rezultatul evaluării se consemnează într-un raport tehnic de evaluare, semnat de toți membrii comisiei tehnice, care se înaintează comisiei județene sau a municipiului București.

(4) Comisiile tehnice de evaluare sunt obligate să întocmească, să redacteze și să înainteze cu maximă celeritate rapoartele tehnice de evaluare.

(5) Fiecare membru al comisiei tehnice de evaluare beneficiază de o indemnizație, calculată în raport cu numărul de ore aferente întocmirii fiecărui raport, stabilită în lei/oră, pe bază de deviz anexat la raportul tehnic de evaluare, aprobat de comisia județeană sau a municipiului

București. Indemnizația brută orară se determină prin împărțirea sumei rezultate din aplicarea cotei de 20% asupra salariului de bază brut lunar pentru funcția de secretar general din ministere la numărul de ore lucrătoare aferente fiecărei luni.

(6) Indemnizațiile prevăzute la alin. (5) se impozitează în conformitate cu reglementările în vigoare privind impunerea veniturilor persoanelor fizice.

(7) Indemnizațiile pentru membrii comisiilor tehnice sunt plătite de Ministerul Finanțelor Publice, prin direcțiile generale ale finanțelor publice județene.

Art. 12. — Cererile adresate oricăror autorități publice, precum și acțiunile în justiție având ca obiect acordarea compensațiilor sau a despăgubirilor în natură prevăzute de prezenta lege sunt scutite de orice taxe.

Art. 13. — Dreptul la orice compensație pentru pagube suferite în urma aplicării Protocoalelor se stinge prin acordarea despăgubirilor prevăzute de prezenta lege.

Art. 14. — Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților va supune Guvernului, spre aprobare, în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, normele metodologice cu privire la modul de lucru al comisiilor constituite conform art. 6, remunerarea membrilor comisiilor, gestionarea fondurilor prevăzute în bugetul de stat cu destinația de compensații, criteriile și modalitățile de stabilire a compensațiilor sau a despăgubirilor în natură, precum și modalitățile de acordare a acțiunilor prevăzute la art. 2 alin. (1).

Art. 15. — Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 30 octombrie 2006.
Nr. 393.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie

1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 27 octombrie 2006.
Nr. 1.203.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei*
 pentru maiștri militari și subofițeri
 din Serviciul Român de Informații**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 4 și ale art. 11 pct. IX.4 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

la propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2006 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor și maiștrilor militari prevăzuți în anexa nr. 1*) la prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2006 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor și maiștrilor militari prevăzuți în anexa nr. 2*) la prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2006 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, subofițerilor și maiștrilor militari prevăzuți în anexa nr. 3*) la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
 Constituția României, republicată,
 contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 1 noiembrie 2006.

Nr. 1.221.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru numirea unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 675 din data de 26 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Bomboș Ana Otilia se numește în funcția de judecător la Judecătoria Fetești.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.266.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 675 din data de 26 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Vrabie Elena-Liviana se numește în funcția de judecător la Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.267.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 675 din data de 26 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Banciu Cristina se numește în funcția de judecător la Judecătoria Zimnicea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.268.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 624 din 28 septembrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Florea Nicoleta, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.269.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 624 din 28 septembrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Vînătoriu Ion, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.270.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 674 din 26 octombrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Potra Maria Rodica, judecător la Tribunalul Alba, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.271.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Simona Corlan-Ioan se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Islamică Mauritania și în Republica Mali.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.272.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Crina Rodica Prunariu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Armenia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.273.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Cristian Teodorescu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Islamică Iran.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.274.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Dana Manuela Constantinescu se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Slovenia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.275.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Valer Gabriel Paul Potra se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Regatul Lesotho.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.276.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind numirea unui membru în Consiliul de conducere
al Institutului Cultural Român**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 6 din Legea nr. 356/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Teodor Baconschi se numește în calitatea de membru în Consiliul de conducere al Institutului Cultural Român.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 noiembrie 2006.

Nr. 1.281.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

O R D I N

**privind modificarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor ce stabilește
regulile pentru prelevare de probe de produse de origine animală pentru examenul de laborator,
aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor nr. 13/2005**

În temeiul prevederilor art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 3 alin. (3) și a art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, văzând Referatul de aprobare nr. 34.916 din data de 6 noiembrie 2006, întocmit de Direcția generală de inspecții și coordonare P.I.F.,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor ce stabilește regulile pentru prelevare de probe de produse de origine animală și pentru examenul de laborator, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 13/2005,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 bis din 18 martie 2005, se modifică după cum urmează:

— **Anexa „Proces-verbal de recoltare a probelor de produse de origine animală pentru examen de laborator“ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ANEXĂ
la norma sanitară-veterinară și pentru siguranța alimentelor
(față)

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR
Postul de inspecție la frontieră
Direcția sanitară veterinară și pentru siguranța
alimentelor
Circumscripția sanitară veterinară și pentru siguranța
alimentelor

PROCES-VERBAL
de recoltare a probelor de produse de origine animală pentru examen de laborator

Nr. / data

Astăzi, data de mai sus, la ora, subsemnatul, medic veterinar oficial, am prelevat, în conformitate cu normele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor în vigoare, de la, din localitatea (adresa), următoarele probe de produse de origine animală:

Natura probei	Data fabricației și/sau termenul de valabilitate	Cantitatea totală a lotului	Probele recoltate		Examele de laborator solicitate	Nr. DVCI
			Nr. probei	Cantitatea		

Probele au fost ambalate, etichetate (individualizate) și sigiliate cu sigiliul nr. în fața noastră, conform instrucțiunilor în vigoare, și se vor expedia imediat Laboratorului sanitar-veterinar....., prin grija (verso)

Contraprobele identice sigilate cu sigiliul nr. și un exemplar din prezentul proces-verbal s-au lăsat în păstrare la, sub responsabilitatea....., care îndeplinește funcția de, având actul de identitate seria nr., eliberat de poliția la data de

Până la sosirea rezultatelor examenelor de laborator, lotul de alimente din care s-au recoltat probele menționate mai sus se pot supune următoarelor restricții:

Prezentul proces-verbal s-a încheiat în 3 exemplare, dintre care unul însoțește probele ce se trimit la laborator, unul rămâne la medicul veterinar oficial, iar un exemplar, la unitate (proprietar).

Medic veterinar oficial,
.....
(L.S. Semnătura și parafa)

Martor,
.....

Reprezentantul legal al unității,
.....
(proprietar)“

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Chețan Radu Roatiș

București, 14 noiembrie 2006.
Nr. 268.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN
pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de consilier de probațiune și inspector de probațiune

Având în vedere dispozițiile art. 19 alin. (2) și ale art. 21 alin. 2 din Legea nr. 123/2006 privind statutul personalului din serviciile de probațiune, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, **ministrul justiției** emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de consilier de probațiune și inspector de probațiune, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, dată la care se abrogă dispozițiile Ordinului ministrului justiției nr. 1.296/C/2002 pentru aprobarea Regulamentului privind

organizarea și desfășurarea cursurilor de reintegrare socială și supraveghere și a concursului pentru ocuparea funcției de consilier de reintegrare socială și supraveghere, șef al serviciului de reintegrare socială și supraveghere sau inspector de reintegrare socială și supraveghere, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 16 iulie 2002, și ale ordinului ministrului justiției nr. 1.532/C/2005.

Art. 3. — Direcția pentru resurse umane și relații cu Consiliul Superior al Magistraturii, Direcția de probațiune, tribunalele și serviciile de probațiune vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei

București, 15 noiembrie 2006.
Nr. 2.562/C.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de consilier de probațiune și inspector de probațiune

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Poate fi consilier de probațiune sau inspector de probațiune persoana care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 20, respectiv la art. 16 și 21 din Legea nr. 123/2006 privind statutul personalului din serviciile de probațiune, denumită în continuare *lege*.

CAPITOLUL II

Organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea posturilor de consilier de probațiune

Art. 2. — (1) Pentru înscrierea la concursul pentru ocuparea posturilor de consilier de probațiune, candidații vor prezenta un dosar de înscriere care va conține:

- a) copie a actului de identitate;
- b) copie a certificatului de căsătorie, în cazul în care numele de pe actele de studii este diferit de cel de pe actul de identitate;
- c) copie de pe diploma de licență sau adeverința provizorie;
- d) declarație pe propria răspundere privind lipsa antecedentelor penale și a celor fiscale sau certificatele de cazier judiciar și cazier fiscal, în original;
- e) o recomandare de la ultimul loc de muncă sau de la universitatea absolvită;
- f) curriculum vitae (format european);
- g) cerere-tip de înscriere la concurs;
- h) chitanța de plată a taxei de înscriere la concurs, emisă de casieria tribunalului în raza căruia se află domiciliul candidatului.

(2) Vor fi luate în considerare diplomele ori adeverințele care atestă studiile absolvite, indiferent de formă sau emitent.

(3) În momentul repartizării pe posturi, candidații declarați admiși își completează dosarul cu certificatele de cazier judiciar și fiscal, dacă acestea nu au fost depuse în momentul înscrierii, și prezintă originalul documentelor depuse în copie la dosarul de înscriere, pentru verificarea conformității acestor copii cu originalul.

(4) Cuantumul taxei de înscriere la concurs se stabilește de către ministrul justiției prin ordin, astfel încât să

acopere costurile necesare organizării și desfășurării concursului.

Art. 3. — Concursul pentru ocuparea posturilor de consilier de probațiune cuprinde următoarele etape:

- a) selecția dosarelor;
- b) proba de interviu;
- c) proba scrisă de verificare a cunoștințelor generale și specifice;
- d) testarea medicală și psihologică;
- e) repartizarea pe posturi.

Art. 4. — (1) Data și locul susținerii concursului, tematica, bibliografia, numărul și distribuția geografică a posturilor vacante în funcție de specialitatea de bază, categoriile de posturi vacante, cerințele generale ale fiecărui post, regulamentul și probele de concurs, datele de contact, termenul limită de depunere a actelor de concurs, precum și cuantumul taxei de înscriere la concurs vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor cu cel puțin 30 de zile înainte de data organizării concursului.

(2) Anunțul de concurs, publicat prin intermediul mass-media, cuprinde data și locul desfășurării concursului, numărul de posturi vacante, probele de concurs și indicarea sursei de unde se pot obține informații suplimentare în legătură cu concursul.

(3) În situația în care se modifică data sau locul desfășurării concursului, se va publica un nou anunț prin mijloacele prevăzute la alin. (1), cu cel puțin 5 zile înainte de data susținerii primei probe de concurs.

Art. 5. — Tematica, bibliografia de concurs, precum și criteriile de interviu se elaborează de Direcția de probațiune, care le supune spre aprobare ministrului justiției. Se menționează temele, capitolele și subcapitolele care fac parte din tematică, cu indicarea autorilor și a materialelor aferente bibliografiei (inclusiv ediția).

Art. 6. — (1) Cererea pentru înscrierea la concurs, împreună cu actele prevăzute la art. 2 alin. (1), se adresează ministrului justiției și se depun, cu cel puțin 15 zile înainte de data concursului, la tribunalul în raza căruia își are domiciliul candidatul.

(2) Formularul-tip pentru cererea de înscriere este pus la dispoziție candidaților la momentul înscrierii, fiind publicat

și pe site-ul Ministerului Justiției. Pe aceeași pagină se publică și modelul de curriculum vitae (format european), ce trebuie atașat la dosarul candidatului.

(3) Taxa de înscriere la concurs se restituie candidaților care își anunță retragerea cu cel puțin 5 zile înainte de prima etapă de concurs.

(4) Dosarele candidaților înscriși la concurs sunt transmise de îndată de tribunale, după finalizarea perioadei de înscriere, Ministerului Justiției — Direcția de probațiune.

Art. 7. — (1) Pentru fiecare concurs organizat, în raport cu specificul posturilor scoase la concurs, cu numărul candidaților și cu probele susținute, ministrul justiției numește, prin ordin:

- a) comisia de organizare a concursului;
- b) comisia de interviu;
- c) comisia de verificare a cunoștințelor;
- d) comisia de soluționare a contestațiilor;
- e) comisia de repartizare pe posturi, precum și președinții acestor comisii.

(2) Fiecare comisie are în componența sa un președinte, membri și un secretar.

(3) În funcție de numărul și distribuția posturilor vacante în acord cu specialitatea de bază, în vederea interviuării candidaților, pot exista mai multe comisii de interviu.

(4) Din comisii fac parte reprezentanți ai direcției și serviciilor de probațiune, ai altor direcții din Ministerul Justiției, precum și alți colaboratori externi, cum ar fi cadre universitare sau reprezentanți ai organizațiilor partenere.

Art. 8. — Comisia de organizare a concursului are, în principal, următoarele atribuții:

a) verifică cererile de înscriere și actele depuse la dosarul candidatului, conform art. 2 și 6, și respinge cererile de înscriere ale candidaților dacă nu sunt însoțite de actele prevăzute la art. 2 alin. (1) sau din actele depuse nu rezultă îndeplinirea condițiilor specifice pentru ocuparea postului;

b) asigură afișarea rezultatelor verificării dosarelor candidaților;

c) asigură afișarea rezultatelor probelor de concurs și a rezultatelor finale ale concursului;

d) asigură transmiterea rezultatelor concursului Direcției de probațiune;

e) îndeplinește orice sarcini specifice necesare pentru buna desfășurare a concursului.

Art. 9. — Comisia de interviu are următoarele atribuții principale:

- a) stabilește întrebările și baremul pentru interviu;
- b) stabilește planul interviului și realizează interviul;
- c) comunică în scris rezultatele interviului comisiei de organizare a concursului, în vederea afișării acestora.

Art. 10. — Comisia de verificare a cunoștințelor are următoarele atribuții principale:

a) stabilește subiectele pentru proba scrisă și corectează lucrările scrise;

b) stabilește baremul pentru fiecare subiect;

c) corectează lucrările candidaților și stabilește media notelor acordate candidaților de fiecare membru al comisiei;

d) recorectează și stabilește nota finală acordată fiecărui subiect al probei, dacă există o diferență în notare mai mare de două puncte între corectori;

e) comunică în scris rezultatele probei comisiei de organizare a concursului, în vederea afișării acestora.

Art. 11. — Comisia de soluționare a contestațiilor are următoarele atribuții principale:

a) soluționează contestațiile depuse de candidați cu privire la rezultatul selecției dosarelor candidaților;

b) soluționează contestațiile depuse de candidați cu privire la interviu;

c) soluționează contestațiile depuse de candidați cu privire la notarea lucrării scrise;

d) comunică în scris comisiei de organizare a concursului rezultatele soluționării contestațiilor, în vederea afișării acestora.

Art. 12. — Comisia de repartizare pe posturi are ca atribuție principală repartizarea candidaților pe posturile de consilieri de probațiune scoase la concurs.

Art. 13. — (1) Nu pot face parte din comisiile prevăzute la art. 7 alin. (1) acele persoane care sunt soți, rude sau afini până la gradul IV inclusiv cu oricare dintre candidații înscriși la concurs.

(2) Fiecare membru al comisiilor sus-menționate semnează o declarație pe propria răspundere, în care precizează că:

a) nu se află în vreuna dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (1);

b) va respecta secretul și confidențialitatea lucrărilor comisiei și variantelor de subiecte ce vor fi elaborate.

(3) Membrii comisiilor prevăzute la art. 7 alin. (1), precum și persoanele care vor asigura supravegherea desfășurării probei scrise vor fi retribuiți pentru munca depusă, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 257/2005 privind înființarea pe lângă Ministerul Justiției a unei activități finanțate integral din venituri proprii.

(4) Neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a responsabilităților de către persoanele menționate la alin. (3) atrage neplata sau reducerea corespunzătoare a indemnizației plătite pentru contribuția la desfășurarea concursului.

Art. 14. — (1) Lista cu candidații admiși sau respinși după selecția dosarelor este afișată pe site-ul Ministerului Justiției și la sediile tribunalelor în termen de maximum 5 zile de la ultima zi de înscriere.

(2) Candidații declarați respinși în urma selecției dosarelor pot depune la Direcția de probațiune, personal sau prin fax, contestație în termen de două zile lucrătoare de la afișarea listelor.

(3) Contestațiile candidaților respinși în urma selecției dosarelor sunt soluționate în termen de maximum 3 zile de la sesizare de către comisia de soluționare a contestațiilor.

(4) Lista finală cu candidații admiși după selecția dosarelor, precum și informațiile cu privire la data, locul și ora de desfășurare a interviului vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediile tribunalelor în termenul prevăzut la alin. (3).

Art. 15. — (1) A doua etapă de concurs constă în susținerea unui interviu în vederea evaluării motivației, abilităților de comunicare, atitudinii și experienței profesionale ale candidaților, după caz. Comisia de interviu va acorda un punctaj fiecărui candidat. La finalizarea interviurilor se va afișa grila de interviu pe ușa sălii de examinare și pe site-ul Ministerului Justiției.

(2) Interviul are caracter eliminatorkiu.

(3) Întrebările și răspunsurile la interviu se înregistrează audio. În acest sens, în cuprinsul cererii de înscriere la concurs candidații își vor exprima acordul în vederea înregistrării interviului, urmând ca această înregistrare să fie pusă la dispoziția comisiei de soluționare a contestațiilor, dacă este cazul.

(4) Rezultatele la interviu se exprimă prin „admis“/„respins“. Vor fi considerați admiși candidații care au obținut minimum nota 7 la interviu. Rezultatele interviului vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor, în maximum două zile de la ultima zi a probei.

(5) Rezultatele interviului pot fi contestate în termen de două zile lucrătoare de la afișare. Contestația se depune la Direcția de probațiune din cadrul Ministerului Justiției.

(6) Contestațiile se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor în termen de 3 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (5).

(7) Lista cu candidații admiși după proba interviului, precum și informațiile cu privire la data, locul și ora de desfășurare a probei scrise vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor, în termenul prevăzut la alin. (6).

Art. 16. — (1) Candidații declarați admiși în urma interviului se vor prezenta la proba scrisă.

(2) Intrarea candidaților în sălile de concurs se face pe baza listelor întocmite pentru fiecare sală și a actului de identitate, cu o jumătate de oră înainte de începerea probei scrise. Pe listă se menționează prezența fiecărui candidat.

(3) Candidații care nu se află în sală în momentul deschiderii plicului cu subiecte pierd dreptul de a mai susține concursul. Este interzisă intrarea în sală a candidaților cu mijloace de comunicare la distanță, computere personale, PDA-uri etc.

(4) În vederea elaborării lucrării scrise, candidații primesc coli de hârtie având ștampila Direcției de probațiune. Se poate folosi numai cerneală sau pix cu pastă de culoare albastră.

(5) Înainte de a se dicta subiectele, candidații înscriu numele și prenumele pe colțul foii ce urmează să fie lipit, pe care se aplică ștampila Direcției de probațiune și semnătura unuia dintre membrii comisiei de verificare a cunoștințelor.

(6) Pe toată durata desfășurării probei scrise, în sălile de concurs au acces numai membrii comisiei de verificare a cunoștințelor și persoanele care supraveghează desfășurarea probei.

(7) Timpul destinat pentru elaborarea lucrării este cel stabilit de comisia de verificare a cunoștințelor; candidații predau lucrările nu mai târziu de expirarea timpului stabilit pentru proba scrisă, iar delegatul care a supravegheat desfășurarea acesteia strânge toate lucrările și le predă cu număr comisiei de verificare a cunoștințelor, care le înscrie într-un borderou.

(8) Dacă examinarea se face în mai multe săli, se întocmește câte un borderou pentru lucrările din fiecare sală.

(9) Lucrarea se consideră predată de candidat după verificarea stării acesteia de către delegatul care a supravegheat desfășurarea concursului și după semnarea de către candidat în borderou.

(10) Pe toată durata desfășurării probei scrise este interzisă părăsirea temporară a sălii de concurs de către candidați. În cazuri excepționale, părăsirea temporară a sălii de concurs se poate face numai cu însoțitor.

(11) Pentru asigurarea ordinii în timpul concursului, membrii comisiei de verificare a cunoștințelor sau persoanele care supraveghează desfășurarea probei pot reacheza candidații în sală.

(12) Orice fraudă sau încercare de fraudă dovedită se sancționează prin eliminarea din concurs; în aceste cazuri, delegații care supraveghează desfășurarea probei îl sesizează de îndată pe președintele comisiei de verificare a cunoștințelor, care întocmește un proces-verbal despre constatările făcute și măsurile luate, iar lucrarea se anulează, cu mențiunea „fraudă“.

(13) La finalizarea probei scrise, baremul de corectare se va afișa la locația de desfășurare a acesteia și pe site-ul Ministerului Justiției.

Art. 17. — (1) Comisia de verificare a cunoștințelor corectează lucrările în termen de maximum 10 zile de la data susținerii probei scrise. Comisia de verificare a cunoștințelor apreciază lucrările cu note de la 0 la 10, întocmește tabelul de clasificare a candidaților, trimite rezultatele comisiei de organizare a concursului în vederea afișării acestora și predă întregul material de concurs Direcției de probațiune.

(2) Comisia de organizare a concursului ia măsurile necesare pentru afișarea rezultatelor concursului pe site-ul Ministerului Justiției, la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor.

(3) Candidații nemulțumiți de notele acordate la proba scrisă pot depune, personal sau prin fax, contestații la Direcția de probațiune, în termen de două zile lucrătoare de la afișarea rezultatelor.

(4) Contestațiile se soluționează, în termen de maximum 5 zile de la depunerea acestora, de către comisia de soluționare a contestațiilor.

Art. 18. — Rezultatele probei scrise vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor.

Art. 19. — Prin derogare de la prevederile art. 4 și 6, în cazul în care între data anunțării concursului și data încheierii probelor de concurs se vacantează posturi, acestea pot fi ocupate de către candidați, în condițiile art. 20 și 21.

Art. 20. — (1) Candidații pentru posturile de consilier de probațiune care au obținut minimum media 5 la proba scrisă sunt supuși unei testări medicale și psihologice, cu caracter eliminatoriu.

(2) Rezultatele testării medicale și psihologice și data stabilită pentru repartizarea pe posturi a candidaților pentru posturile de consilier de probațiune vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor.

(3) Candidații pentru posturile de consilier de probațiune, declarați apti în urma testării medicale și psihologice, vor participa la repartizarea pe posturi.

Art. 21. — (1) Repartizarea candidaților pe posturile de consilier de probațiune se face în maximum 5 zile de la comunicarea rezultatelor prevăzute la art. 20 alin. (2).

(2) Repartizarea pe posturi se va face în funcție de:

- numărul și categoriile de posturi vacante în funcție de specialitatea de bază;

- mediile obținute la proba scrisă; departajarea candidaților cu note egale, care optează pentru posturile vacante din cadrul aceluiași serviciu, se face în funcție de mediile de la examenul de licență.

(3) Sunt declarați admiși candidații repartizați pe posturi, în condițiile prezentului articol.

(4) Lista candidaților declarați admiși în urma repartizării pe posturi va fi publicată pe site-ul Ministerului Justiției și afișată la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor

în termen de 24 de ore de la finalizarea procedurii de repartizare.

Art. 22. — (1) Candidații admiși în condițiile prezentului regulament trebuie să se prezinte la post în maximum 15 zile de la data afișării listei candidaților declarați admiși în urma repartizării pe posturi. În cazul în care candidații admiși nu pot respecta termenul menționat, aceștia înaintează o cerere motivată, în scris, directorului Direcției de probațiune, în care prezintă motivele întârzierii și termenul la care se pot prezenta la post.

(2) În cazul neprezentării la post la termenul stabilit, postul este declarat vacant, urmând să se comunice următorului candidat posibilitatea de a-și exprima opțiunea în vederea ocupării postului respectiv, în condițiile prezentului regulament.

CAPITOLUL III

Organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea posturilor de inspector de probațiune

Art. 23.— (1) Pentru înscrierea la concursul pentru ocuparea posturilor de inspector de probațiune, candidații vor prezenta un dosar de înscriere care va conține:

- a) copie a actului de identitate;
- b) copie a certificatului de căsătorie, în cazul în care numele de pe actele de studii este diferit de cel de pe actul de identitate;
- c) copie de pe carnetul de muncă din care să rezulte calitatea de consilier de probațiune și gradul profesional necesar înscrierii la concurs;
- d) declarație pe propria răspundere privind lipsa antecedentelor penale și a celor fiscale sau certificatele de cazier judiciar și cazier fiscal, în original;
- e) curriculum vitae (format european);
- f) cerere-tip de înscriere la concurs;
- g) chitanța de plată a taxei de înscriere la concurs, emisă de casieria tribunalului pe lângă care funcționează serviciul de probațiune unde își desfășoară activitatea candidatul.

(2) Înaintea numirii pe post candidații declarați admiși își completează dosarul cu certificatul de cazier judiciar și fiscal, dacă acestea nu au fost depuse în momentul înscrierii, și prezintă originalul documentelor depuse în copie la dosarul de înscriere pentru verificarea conformității acestor copii cu originalul.

(3) Cuantumul taxei de înscriere la concurs se stabilește de către ministrul justiției, prin ordin, astfel încât să acopere costurile necesare organizării și desfășurării concursului.

Art. 24. — Concursul pentru ocuparea posturilor de inspector de probațiune cuprinde următoarele etape:

- a) selecția dosarelor;
- b) proba de interviu;
- c) testarea medicală și psihologică;
- d) proba scrisă de verificare a cunoștințelor generale și specifice.

Art. 25. — (1) Data și locul susținerii concursului, tematica, bibliografia, numărul posturilor vacante, cerințele generale ale postului, regulamentul și probele de concurs, datele de contact, termenul limită de depunere a actelor de concurs, precum și cuantumul taxei de înscriere vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor cu cel puțin 30 de zile înainte de data organizării concursului.

(2) Anunțul de concurs publicat prin intermediul mass-media cuprinde data și locul desfășurării concursului, numărul de posturi vacante, probele de concurs și indicarea sursei de unde se pot obține informații suplimentare în legătură cu concursul.

(3) În situația în care se modifică data sau locul desfășurării concursului, se va publica un nou anunț prin mijloacele prevăzute la alin. (1), cu cel puțin 5 zile înainte de data susținerii primei probe de concurs.

Art. 26. — Tematica, bibliografia de concurs, precum și criteriile de interviu se elaborează de Direcția de probațiune, care le supune spre aprobare ministrului justiției. Se menționează temele, capitolele și subcapitolele care fac parte din tematică, cu indicarea autorilor și a materialelor aferente bibliografiei (inclusiv ediția).

Art. 27. — (1) Cererea pentru înscrierea la concurs, împreună cu actele prevăzute la art. 23 alin. (1), se adresează ministrului justiției și se depun, cu cel puțin 15 zile înainte de data concursului, la tribunalul pe lângă care funcționează serviciul de probațiune unde își desfășoară activitatea candidatul.

(2) Formularul-tip pentru cererea de înscriere este pus la dispoziția candidaților la momentul înscrierii, fiind publicat și pe site-ul Ministerului Justiției. Pe aceeași pagină se publică și modelul de curriculum vitae (format european), ce trebuie atașat la dosarul candidatului.

(3) Taxa de înscriere la concurs se restituie candidaților care își anunță retragerea cu cel puțin 5 zile înainte de prima etapă de concurs.

(4) Dosarele candidaților înscriși la concurs sunt transmise de îndată de tribunale, după finalizarea perioadei de înscriere, Ministerului Justiției — Direcția de probațiune.

Art. 28. — (1) Pentru fiecare concurs organizat ministrul justiției numește, prin ordin:

- a) comisia de organizare a concursului;
- b) comisia de interviu;
- c) comisia de verificare a cunoștințelor;
- d) comisia de soluționare a contestațiilor.

(2) Fiecare comisie are în componența sa un președinte, membri și un secretar.

(3) Din comisii fac parte reprezentanți ai Direcției de probațiune, ai altor direcții din Ministerul Justiției, precum și alți colaboratori externi, cum ar fi cadre universitare sau reprezentanți ai organizațiilor partenere.

(4) În cazul în care concursul pentru ocuparea posturilor de inspector de probațiune se desfășoară simultan cu cel pentru ocuparea posturilor de consilier de probațiune, se pot stabili comisii comune de concurs.

Art. 29. — Comisia de organizare a concursului are, în principal, următoarele atribuții:

a) verifică cererile de înscriere și actele depuse la dosarul candidatului, conform art. 23 și 27, și respinge cererile de înscriere ale candidaților dacă nu sunt însoțite de actele prevăzute la art. 23 alin. (1) sau dacă din actele depuse nu rezultă îndeplinirea condițiilor specifice pentru ocuparea postului;

b) asigură afișarea rezultatelor verificării dosarelor candidaților;

c) asigură afișarea rezultatelor probelor de concurs și a rezultatelor finale ale concursului;

d) asigură transmiterea rezultatelor concursului Direcției de probațiune;

e) îndeplinește orice sarcini specifice necesare pentru buna desfășurare a concursului.

Art. 30. — Comisia de interviu are următoarele atribuții principale:

- a) stabilește întrebările și baremul pentru interviu;
- b) stabilește planul interviului și realizează interviul;
- c) comunică în scris rezultatele interviului comisiei de organizare a concursului, în vederea afișării acestora.

Art. 31. — Comisia de verificare a cunoștințelor are următoarele atribuții principale:

- a) stabilește subiectele pentru proba scrisă și corectează lucrările scrise;
- b) stabilește baremul pentru fiecare subiect;
- c) corectează lucrările candidaților și stabilește media notelor acordate candidaților de fiecare membru al comisiei;
- d) recorectează și stabilește nota finală acordată fiecărui subiect al probei, dacă există o diferență în notare mai mare de două puncte între corectori;

e) comunică în scris rezultatele probei comisiei de organizare a concursului, în vederea afișării acestora.

Art. 32. — Comisia de soluționare a contestațiilor are următoarele atribuții principale:

- a) soluționează contestațiile depuse de candidați cu privire la rezultatul selecției dosarelor candidaților;
- b) soluționează contestațiile depuse de candidați cu privire la interviu;
- c) soluționează contestațiile depuse de candidați cu privire la notarea lucrării scrise;
- d) comunică în scris comisiei de organizare a concursului rezultatele soluționării contestațiilor, în vederea afișării acestora.

Art. 33. — (1) Nu pot face parte din comisiile prevăzute la art. 28 alin. (1) acele persoane care sunt soți, rude sau afini până la gradul IV inclusiv cu oricare dintre candidații înscriși la concurs.

(2) Fiecare membru al comisiilor sus-menționate semnează o declarație pe propria răspundere, în care precizează că:

- a) nu se află în vreuna dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (1);
- b) va respecta secretul și confidențialitatea lucrărilor comisiei și variantelor de subiecte ce vor fi elaborate.

(3) Membrii comisiilor prevăzute la art. 28 alin. (1), precum și persoanele care vor asigura supravegherea desfășurării probei scrise vor fi retribuiți pentru munca depusă, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 257/2005.

(4) Neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a responsabilităților de către persoanele menționate la alin. (3) atrage neplata sau reducerea corespunzătoare a indemnizației plătite pentru contribuția la desfășurarea concursului.

Art. 34. — (1) Lista cu candidații admiși sau respinși după selecția dosarelor este afișată pe site-ul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor, în termen de maximum 5 zile de la ultima zi de înscriere.

(2) Candidații declarați respinși în urma selecției dosarelor pot depune la Direcția de probațiune, personal

sau prin fax, contestație în termen de două zile lucrătoare de la afișarea listelor.

(3) Contestațiile candidaților respinși în urma selecției dosarelor sunt soluționate în termen de maximum 3 zile de la sesizare, de către comisia de soluționare a contestațiilor.

(4) Lista finală cu candidații admiși după selecția dosarelor, precum și informațiile cu privire la data, locul și ora de desfășurare a interviului vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor de la care provin candidații, în termenul prevăzut la alin. (3).

Art. 35. — (1) A doua etapă de concurs constă în susținerea unui interviu în vederea evaluării motivației, abilităților de comunicare, atitudinii și experienței profesionale ale candidaților. Comisia de interviu va acorda un punctaj fiecărui candidat. La finalizarea interviurilor se va afișa grila de interviu pe ușa sălii de examinare și pe site-ul Ministerului Justiției.

(2) Interviul are caracter eliminătoriu.

(3) Întrebările și răspunsurile la interviu se înregistrează audio. În acest sens, în cuprinsul cererii de înscriere la concurs candidații își vor exprima acordul în vederea înregistrării interviului, urmând ca această înregistrare să fie pusă la dispoziția comisiei de soluționare a contestațiilor, dacă este cazul.

(4) Rezultatele la interviu se exprimă prin „admis“/„respins“. Vor fi considerați admiși candidații care au obținut minimum nota 7 la interviu. Rezultatele interviului vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor de la care provin candidații, în maximum două zile de la ultima zi a probei.

(5) Rezultatele interviului pot fi contestate în termen de două zile lucrătoare de la afișare. Contestația se depune la Direcția de probațiune din cadrul Ministerului Justiției.

(6) Contestațiile se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor, în termen de 3 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (5).

(7) Lista cu candidații admiși după proba interviului, precum și informațiile cu privire la data, locul și ora de desfășurare a testării medicale și psihologice vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor de la care provin candidații, în termenul prevăzut la alin. (6).

Art. 36. — (1) Candidații admiși după proba interviului sunt supuși unei testări medicale și psihologice, cu caracter eliminătoriu.

(2) Rezultatele testării medicale și psihologice vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor de la care provin candidații.

Art. 37. — (1) Candidații declarați apti în urma testării medicale și psihologice se vor prezenta la proba scrisă.

(2) Intrarea candidaților în sălile de concurs se face pe baza listelor întocmite pentru fiecare sală și a actului de identitate, cu o jumătate de oră înainte de începerea

probei scrise. Pe listă se menționează prezența fiecărui candidat.

(3) Candidații care nu se află în sală în momentul deschiderii plicului cu subiecte pierd dreptul de a mai susține concursul. Este interzisă intrarea în sală a candidaților cu mijloace de comunicare la distanță, computere personale, PDA-uri etc.

(4) În vederea elaborării lucrării scrise, candidații primesc coli de hârtie având ștampila Direcției de probațiune. Se poate folosi numai cerneală sau pix cu pastă de culoare albastră.

(5) Înainte de a se dicta subiectele, candidații înscriu numele și prenumele pe colțul foii ce urmează să fie lipit, pe care se aplică ștampila Direcției de probațiune și semnătura unuia dintre membrii comisiei de verificare a cunoștințelor.

(6) Pe toată durata desfășurării probei scrise, în sălile de concurs au acces numai membrii comisiei de verificare a cunoștințelor și persoanele care supraveghează desfășurarea probei.

(7) Timpul destinat pentru elaborarea lucrării este cel stabilit de comisia de verificare a cunoștințelor; candidații predau lucrările nu mai târziu de expirarea timpului stabilit pentru proba scrisă, iar delegatul care a supravegheat desfășurarea acesteia strânge toate lucrările și le predă cu număr comisiei de verificare a cunoștințelor, care le înscrie într-un borderou.

(8) Dacă examinarea se face în mai multe săli, se întocmește câte un borderou pentru lucrările din fiecare sală.

(9) Lucrarea se consideră predată de candidat după verificarea stării acesteia de către delegatul care a supravegheat desfășurarea concursului și după semnarea de către candidat în borderou.

(10) Pe toată durata desfășurării probei scrise este interzisă părăsirea temporară a sălii de concurs de către candidați. În cazuri excepționale, părăsirea temporară a sălii de concurs se poate face numai cu însoțitor.

(11) Pentru asigurarea ordinii în timpul concursului, membrii comisiei de verificare a cunoștințelor sau persoanele care supraveghează desfășurarea probei pot reageza candidații în sală.

(12) Orice fraudă sau încercare de fraudă dovedită se sancționează prin eliminarea din concurs; în aceste cazuri, delegații care supraveghează desfășurarea probei îl sesizează de îndată pe președintele comisiei de verificare a cunoștințelor, care întocmește un proces-verbal despre constatările făcute și măsurile luate, iar lucrarea se anulează, cu mențiunea „fraudă“.

(13) La finalizarea probei scrise, baremul de corectare se va afișa la locația de desfășurare a acesteia și pe site-ul Ministerului Justiției.

Art. 38. — (1) Comisia de verificare a cunoștințelor corectează lucrările în termen de maximum 10 zile de la data susținerii probei scrise. Comisia de verificare a cunoștințelor apreciază lucrările cu note de la 0 la 10,

întocmește tabelul de clasificare a candidaților, trimite rezultatele comisiei de organizare a concursului, în vederea afișării acestora, și predă întregul material de concurs Direcției de probațiune.

(2) Comisia de organizare a concursului ia măsurile necesare pentru afișarea rezultatelor concursului pe site-ul Ministerului Justiției, la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor.

(3) Candidații nemulțumiți de notele acordate la proba scrisă pot depune personal sau prin fax contestații la Direcția de probațiune în termen de două zile lucrătoare de la afișarea rezultatelor.

(4) Contestațiile se soluționează în termen de maximum 5 zile de la depunerea acestora de către comisia de soluționare a contestațiilor.

(5) Sunt admiși, în ordinea descrescătoare a mediilor, în limita posturilor vacante, candidații pentru posturile de inspector de probațiune care au obținut cel puțin media 7 la proba scrisă.

Art. 39. — Prin derogare de la prevederile art. 25 și 27, în cazul în care între data anunțării concursului și data încheierii probelor de concurs se vacantează posturi, acestea pot fi ocupate de către candidații pentru posturile de inspector de probațiune care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 38 alin. (5), cu respectarea celorlalte condiții prevăzute de prezentul regulament.

Art. 40. — Rezultatele probei scrise vor fi publicate pe site-ul Ministerului Justiției și afișate la sediul Ministerului Justiției și la sediul tribunalelor de la care provin candidații.

Art. 41. — (1) Candidații admiși pentru posturile de inspector de probațiune trebuie să se prezinte la post la data numirii în funcție prin ordin al ministrului justiției. În cazul în care candidații admiși nu se pot prezenta la post la data precizată în ordinul de numire, înaintează o cerere motivată, în scris, directorului Direcției de probațiune, în care prezintă motivele întârzierii și termenul la care se pot prezenta la post.

(2) În cazul neprezentării la post la termenul stabilit, postul este declarat vacant, urmând să se comunice următorului candidat, care îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul regulament, posibilitatea ocupării postului respectiv.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 42. — Candidații admiși în urma concursului vor fi numiți în funcția de consilier de probațiune, respectiv inspector de probațiune, prin ordin al ministrului justiției.

Art. 43. — Lucrările scrise ale candidaților admiși și procesele-verbale privind rezultatele concursului sunt transmise Direcției pentru resurse umane și relații cu Consiliul Superior al Magistraturii pentru a fi incluse la dosarul profesional al candidaților. Dosarele, procesele-verbale, lucrările scrise referitoare la ceilalți candidați și orice alte documente în legătură cu concursul se arhivează și se păstrează la Direcția de probațiune.

R E P U B L I C Ă R I

L E G E A Nr. 422/2001*) privind protejarea monumentelor istorice

TITLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează regimul juridic general al monumentelor istorice.

(2) În sensul prezentei legi, *monumentele istorice* sunt bunuri imobile, construcții și terenuri situate pe teritoriul României, semnificative pentru istoria, cultura și civilizația națională și universală.

(3) Regimul de monument istoric este conferit prin clasarea acestor bunuri imobile conform procedurii prevăzute în prezenta lege.

(4) Pot fi clasate ca monumente istorice bunurile imobile situate în afara granițelor, proprietăți ale statului român, cu respectarea legislației statului pe teritoriul căruia se află.

Art. 2. — (1) Monumentele istorice fac parte integrantă din patrimoniul cultural național și sunt protejate prin lege.

(2) Activitățile și măsurile de protejare a monumentelor istorice se realizează în interes public. În condițiile prezentei legi intervențiile asupra monumentelor istorice pot constitui cauză de utilitate publică.

(3) În sensul prezentei legi, prin *protejare* se înțelege ansamblul de măsuri cu caracter științific, juridic, administrativ, financiar, fiscal și tehnic menite să asigure identificarea, cercetarea, inventarierea, clasarea, evidența, conservarea, inclusiv paza și întreținerea, consolidarea, restaurarea, punerea în valoare a monumentelor istorice și integrarea lor social-economică și culturală în viața colectivităților locale.

(4) Pentru protejarea monumentelor istorice se stabilesc prin lege măsuri stimulative cu caracter economic sau de altă natură.

(5) Asupra monumentelor istorice se pot aplica servituți de utilitate publică instituite potrivit legii.

Art. 3. — Conform prezentei legi se stabilesc următoarele categorii de monumente istorice, bunuri imobile situate suprateran, subteran și subacvatic:

a) *monument* — construcție sau parte de construcție, împreună cu instalațiile, componentele artistice, elementele de mobilare interioară sau exterioară care fac parte integrantă din acestea, precum și lucrări artistice comemorative, funerare, de for public, împreună cu terenul aferent delimitat topografic, care constituie mărturie cultural-istorice semnificative din punct de vedere arhitectural, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific sau tehnic;

b) *ansamblu* — grup coerent din punct de vedere cultural, istoric, arhitectural, urbanistic ori muzeistic de construcții urbane sau rurale care împreună cu terenul aferent formează o unitate delimitată topografic ce constituie o mărturie cultural-istorică semnificativă din punct

de vedere arhitectural, urbanistic, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific sau tehnic;

c) *sit* — teren delimitat topografic cuprinzând acele creații umane în cadru natural care sunt mărturie cultural-istorice semnificative din punct de vedere arhitectural, urbanistic, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific, tehnic sau al peisajului cultural.

Art. 4. — (1) Monumentele istorice aparțin fie domeniului public sau privat al statului, al județelor, orașelor sau comunelor, fie sunt proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice.

(2) Monumentele istorice proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale sunt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile; aceste monumente istorice pot fi date în administrare instituțiilor publice, pot fi concesionate, date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică sau închiriate, în condițiile legii, cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.

(3) Monumentele istorice aparținând domeniului privat pot face obiectul circuitului civil în condițiile stabilite prin prezenta lege.

(4) Monumentele istorice aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat pot fi vândute numai în condițiile exercitării dreptului de preemțiune ale statului român, prin Ministerul Culturii și Cultelor, pentru monumentele istorice clasate în grupa A, sau prin serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, pentru monumentele istorice clasate în grupa B, ori al unităților administrativ-teritoriale, după caz, potrivit prezentei legi, sub sancțiunea nulității absolute a vânzării.

(5) Proprietarii, persoane fizice sau juridice de drept privat, care intenționează să vândă monumente istorice, transmit serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor înștiințarea privind intenția de vânzare, însoțită de documentația stabilită prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(6) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor transmit Ministerului Culturii și Cultelor înștiințarea, documentația și propunerea de răspuns, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea acestora.

(7) Termenul de exercitare a dreptului de preemțiune al statului este de maximum 25 de zile de la data înregistrării înștiințării, documentației și a propunerii de răspuns la Ministerul Culturii și Cultelor sau, după caz, la serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor; titularii dreptului de preemțiune vor prevedea în bugetul propriu sumele necesare exercitării dreptului de preemțiune; valoarea de achiziționare se negociază cu vânzătorul.

(8) În cazul în care Ministerul Culturii și Cultelor sau serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor nu își exercită dreptul de preemțiune în termenul

*) Republicată în temeiul art. V din Legea nr. 259/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 3 iulie 2006, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 24 iulie 2001, iar ulterior a mai fost modificată și completată prin:

— Legea nr. 401/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 27 octombrie 2003;

— Legea nr. 468/2003 privind modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 19 noiembrie 2003;

— Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.

prevăzut la alin. (7), acest drept se transferă autorităților publice locale, care îl pot exercita în maximum 15 zile.

(9) Comunicările privind neexercitarea dreptului de preemțiune au termen de valabilitate pentru întregul an calendaristic în care au fost emise, inclusiv pentru situațiile în care monumentul istoric este vândut de mai multe ori.

(10) În condițiile legii, în vederea protejării monumentelor istorice se poate proceda, în cazuri extreme, la strămutarea acestora.

(11) Monumentele istorice care se află pe teritoriul României și care sunt proprietatea altor state sunt protejate în condițiile prezentei legi.

Art. 5. — În actele de înstrăinare, concesiune, închiriere, dare în administrare sau dare în folosință gratuită a monumentelor istorice se va menționa regimul de monument istoric al imobilelor și obligația protejării acestora potrivit prezentei legi.

Art. 6. — (1) Paza, întreținerea, conservarea, consolidarea, restaurarea și punerea în valoare prin mijloace adecvate a monumentelor istorice revin, după caz, proprietarilor sau titularilor altor drepturi reale asupra acestora, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) În cazul în care un monument istoric nu are proprietar cunoscut, obligațiile decurgând din prezenta lege revin autorității administrației publice locale din unitatea administrativă pe al cărei teritoriu este situat monumentul istoric sau autorităților administrației publice centrale.

Art. 7. — (1) Statul garantează și asigură protejarea monumentelor istorice în condițiile stabilite prin prezenta lege.

(2) Ministerul Culturii și Cultelor este autoritatea administrației publice centrale de specialitate care elaborează strategiile și normele specifice de protejare a monumentelor istorice, urmărește și asigură aplicarea lor.

(3) Autoritățile administrației publice centrale de specialitate, instituțiile de specialitate subordonate acestora și autoritățile administrației publice locale colaborează și răspund, după caz, de activitatea de protejare a monumentelor istorice.

(4) Autoritățile administrației publice centrale de specialitate și instituțiile din subordinea acestora, precum și autoritățile administrației publice locale cooperează cu proprietarii monumentelor istorice, persoane fizice sau juridice, cu deținătorii și administratorii acestora, precum și cu instituțiile publice și organizațiile neguvernamentale din domeniul protejării monumentelor istorice și îi sprijină în condițiile legii.

TITLUL II

Protejarea monumentelor istorice

CAPITOLUL I

Monumentele istorice

Art. 8. — (1) Monumentele istorice se clasează astfel:
a) în grupa A — monumentele istorice de valoare națională și universală;

b) în grupa B — monumentele istorice reprezentative pentru patrimoniul cultural local.

(2) Clasarea monumentelor istorice în grupe se face prin ordin al ministrului culturii și cultelor, la propunerea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, conform procedurii de clasare prevăzute de prezenta lege.

(3) Monumentele istorice clasate în grupele prevăzute la alin. (1) și zonele de protecție a acestora, aflate în

proprietate publică, pot fi declarate, potrivit legii, de interes public național sau local, după caz, prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Culturii și Cultelor, respectiv prin hotărâre a consiliilor locale, județene sau a Consiliului General al Municipiului București, cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 9. — (1) Pentru fiecare monument istoric se instituie zona sa de protecție, delimitată pe baza reperelor topografice, geografice sau urbanistice, în funcție de trama stradală, relief și caracteristicile monumentului istoric, după caz, prin care se asigură conservarea integrată și punerea în valoare a monumentului istoric și a cadrului său construit sau natural.

(2) Delimitarea și instituirea zonei de protecție se realizează, simultan cu clasarea bunului imobil ca monument istoric, în condițiile legii.

(3) Autoritățile publice locale competente vor include în planurile urbanistice și în regulamentele aferente zonele de protecție delimitate conform alin. (2).

(4) În zona de protecție pot fi instituite servituți de utilitate publică și reglementări speciale de construire prin planurile și regulamentele de urbanism aprobate și avizate conform legii.

(5) În zonele de protecție a monumentelor istorice care sunt lăcașuri de cult este interzisă desfășurarea în aer liber, în perioada în care în cadrul acestora se desfășoară serviciu religios, a unor manifestări care, prin poluarea sonoră sau vizuală pe care o produc, pot impieta asupra desfășurării serviciului religios.

(6) Prin excepție, se pot organiza manifestări de genul celor prevăzute la alin. (5), cu acordul autorității religioase care administrează lăcașul, în condiții care să nu impiețeze asupra desfășurării serviciului religios.

Art. 10. — (1) Monumentele istorice sunt protejate indiferent de regimul lor de proprietate sau de starea lor de conservare.

(2) Protejarea monumentelor istorice este parte componentă a strategiilor de dezvoltare durabilă economico-socială, turistică, urbanistică și de amenajare a teritoriului, la nivel național și local.

(3) Exproprierea pentru cauză de utilitate publică a monumentelor istorice și a zonelor de protecție a acestora sau instituirea unor servituți poate fi inițiată și aplicată numai cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor.

(4) Aplicarea de servituți care au drept consecință desființarea, distrugerea parțială sau degradarea monumentelor istorice și a zonelor lor de protecție este interzisă.

Art. 11. — (1) Orice intervenție asupra monumentelor istorice și asupra imobilelor din zona lor de protecție, precum și orice modificare a situației juridice a monumentelor istorice se fac numai în condițiile stabilite prin prezenta lege.

(2) Desființarea, distrugerea parțială sau totală, profanarea, precum și degradarea monumentelor istorice sunt interzise și se sancționează conform legii.

CAPITOLUL II

Inventarierea și clasarea monumentelor istorice

Art. 12. — (1) *Inventarierea monumentelor istorice* reprezintă acțiunea de strângere a totalității informațiilor, documentelor, studiilor, cercetărilor și a documentațiilor cu privire la identificarea imobilelor susceptibile de a dobândi calitatea de monument istoric, a imobilelor clasate ca monumente istorice, a monumentelor istorice declasate, precum și a celor distruse sau dispărute.

(2) Inventarul monumentelor istorice reprezintă o bază de date, actualizată permanent prin operațiunile necesare de corelare, în vederea asigurării unei informări permanente și exacte în legătură cu situația imobilelor monumente istorice.

(3) *Clasarea* este procedura prin care se conferă regim de monument istoric unui bun imobil conform art. 8.

(4) Inventarierea și clasarea se realizează potrivit dispozițiilor prevăzute de prezenta lege și în conformitate cu normele metodologice de inventariere și clasare a monumentelor istorice, aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(5) Pentru realizarea inventarierii monumentelor istorice, autoritățile și instituțiile publice competente comunică serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, la solicitarea acestora, date privind situația juridică a imobilelor.

Art. 13. — (1) Procedura de clasare se declanșează de către direcțiile pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, astfel:

1. din oficiu, în următoarele situații:

a) pentru bunurile imobile aflate în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale;

b) pentru bunurile imobile aflate în proprietatea cultelor religioase;

c) pentru bunurile imobile descoperite întâmplător sau în cadrul unor cercetări arheologice sistematice;

2. la cererea sau, după caz, la propunerea:

a) proprietarului bunului imobil;

b) primarului localității, a consiliului local sau județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, pe al cărui teritoriu administrativ se află bunul imobil în cauză;

c) Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, a Comisiei Naționale de Arheologie sau a Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor;

d) asociațiilor și fundațiilor legal constituite, cu activitate în domeniul protejării monumentelor istorice;

e) instituțiilor publice cu atribuții în domeniu.

(2) Dosarul de clasare sau de declasare este întocmit de serviciile deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, de regulă, prin experți autorizați sau specialiști atestați înscrși în registrele Ministerului Culturii și Cultelor și se înaintează compartimentului de specialitate din Ministerul Culturii și Cultelor, care îl analizează și îl prezintă, după caz, Comisiei Naționale de Arheologie și/sau Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice spre analiză și propuneri. Secretarul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice elaborează proiectul de ordin de clasare sau de declasare, pe care îl înaintează ministrului culturii și cultelor spre aprobare.

(3) Bunul imobil se clasează prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Comunicarea de clasare sau de declasare, respectiv, după caz, răspunsul motivat privind neclasarea sau nedeclasarea, se comunică proprietarului și titularilor altor drepturi reale, precum și autorității administrației publice locale de către serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii lor de la Ministerul Culturii și Cultelor sau de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, după caz.

Art. 14. — (1) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor au obligația de a comunica de îndată proprietarului, titularului dreptului de administrare sau, respectiv, titularului altui drept real asupra bunului imobil declanșarea procedurii de clasare sau de declasare.

(2) De la data comunicării către proprietar sau către titularul altor drepturi reale a declanșării procedurii de clasare și până la publicarea ordinului de clasare sau până la comunicarea neclasării, după caz, dar nu mai mult de 12 luni, bunului imobil în cauză i se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.

Art. 15. — (1) Comunicarea de clasare, de declasare sau răspunsul privind neclasarea sau nedeclasarea pot fi contestate de proprietarul bunului imobil în cauză la Ministerul Culturii și Cultelor în termen de 30 de zile de la data comunicării; contestația se soluționează în termen de 30 de zile de la înregistrare.

(2) În cazul în care prin votul a două treimi din numărul membrilor Comisia Națională a Monumentelor Istorice susține hotărârea inițială de clasare sau de neclasare, ministrul culturii și cultelor este îndreptățit să respingă contestația.

(3) În cazul în care contestatarul nu este mulțumit de răspunsul primit, acesta se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

(4) În cazul în care ordinul de clasare a fost contestat în condițiile legii, acesta rămâne definitiv după epuizarea căilor de atac.

(5) În cazul în care ordinul de clasare nu este contestat în condițiile legii, acesta rămâne definitiv după 30 de zile de la comunicarea lui în scris proprietarului și autorităților administrației publice locale.

(6) La data rămânerii definitive a comunicării de declasare sau de la data comunicării răspunsului privind neclasarea, regimul de monument istoric al bunului încetează, iar reluarea procedurii de clasare sau de declasare nu poate interveni înainte de 3 ani, în absența descoperirii unor elemente noi care să o justifice.

(7) În situația introducerii unei acțiuni în contencios administrativ împotriva ordinului de clasare sau a comunicării declanșării procedurii de clasare, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, asupra bunului imobil în cauză se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.

Art. 16. — (1) Ordinul de clasare sau de declasare se publică, prin grija Ministerului Culturii și Cultelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă.

(2) Calitatea de monument istoric a bunului imobil respectiv se înscrie de către proprietar, fără taxă, în Cartea funciară, în termen de 30 de zile de la data publicării ordinului de clasare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 17. — (1) În termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a ordinului de clasare, direcțiile pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, întocmesc și comunică proprietarului actul prin care sunt precizate condițiile și regulile de utilizare sau de exploatare și de întreținere a bunului imobil în cauză, denumit *Obligația privind folosința monumentului istoric*, care însoțește actele de proprietate, de concesiune sau de închiriere pe tot parcursul existenței imobilului în cauză.

(2) Metodologia de întocmire și conținutul Obligației privind folosința monumentului istoric se aprobă în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Obligația privind folosința monumentului istoric este servitute constituită în folosul imobilului și se înscrie în

Cartea funciară de către proprietar în termen de 30 de zile de la data comunicării ei.

Art. 18. — (1) Monumentele istorice, zonele de protecție și zonele construite protejate, definite potrivit legii, se evidențiază în planurile de amenajare a teritoriului și în planurile urbanistice ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) În condițiile legii și în baza avizului Ministerului Culturii și Cultelor, în scopul protejării valorilor de patrimoniu cultural ce au determinat instituirea zonei construite protejate, autoritățile publice locale pot institui servituți, pot interzice desființarea sau modificarea construcțiilor.

(3) Calitatea de monument istoric, precum și cea de zonă construită protejată, de oraș istoric sau de sat istoric se marchează printr-un însemn distinctiv amplasat de reprezentanții primăriilor pe monumentul istoric, la intrarea în zona construită protejată sau în orașul istoric ori satul istoric, după caz, în conformitate cu normele metodologice aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor. Costul însemnelor distinctive se suportă de către autoritățile publice locale.

Art. 19. — (1) În sensul prezentei legi, prin *declasare* se înțelege radierea din Lista monumentelor istorice a unui bun imobil sau a unei părți din acesta, prin menționarea în listă a ordinului de declasare.

(2) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor comunică proprietarului, titularului dreptului de administrare sau titularului altui drept real asupra monumentului istoric declasat, după caz, în maximum 5 zile de la publicarea ordinului de declasare, efectuarea radierii.

(3) Declasarea monumentelor istorice urmează aceeași procedură ca cea prevăzută pentru clasare. Ea este declanșată din oficiu în oricare dintre situațiile următoare:

a) descărcarea de sarcină arheologică, în cazul siturilor arheologice, conform avizului Comisiei Naționale de Arheologie;

b) dispariția monumentului istoric;

c) constatarea pierderii calității de monument istoric a imobilului.

(4) Erorile materiale din Lista monumentelor istorice pot fi îndreptate din oficiu sau în urma solicitării oricărei persoane interesate.

Art. 20. — Schimbarea grupei de clasare a monumentelor istorice se face potrivit procedurii prevăzute pentru clasare.

Art. 21. — (1) *Clasarea de urgență* este procedura excepțională prin care un bun imobil aflat în pericol iminent de distrugere sau de alterare fizică este clasat în grupa A sau B, după caz, în vederea luării măsurilor urgente necesare pentru salvarea sa.

(2) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor pot declanșa procedura de clasare de urgență, din oficiu sau la solicitarea oricărei persoane interesate.

(3) Declanșarea procedurii de clasare de urgență se efectuează în maximum 3 zile de la identificarea situației imobilului sau înregistrarea solicitării privind situația imobilului, pe baza notei de constatare elaborate de delegatul serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor, al muzelului județean, respectiv al muzeului municipiului București, sau al autorităților administrației publice locale, după caz.

(4) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor comunică imediat în scris proprietarului bunului imobil declanșarea procedurii de clasare de urgență a imobilului în Lista monumentelor istorice. De la data

comunicării declanșării procedurii de clasare de urgență până la finalizarea procedurii, imobilului i se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.

(5) Împotriva declanșării procedurii de clasare de urgență sau a ordinului de clasare de urgență, proprietarul se poate adresa instanței de contencios administrativ.

(6) Până la soluționarea litigiului, bunului imobil în cauză i se aplică regimul juridic al monumentelor istorice.

(7) La solicitarea serviciilor deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, proprietarii imobilelor propuse pentru clasare din oficiu sau de urgență vor transmite acestora documentele necesare completării dosarului de clasare.

Art. 22. — (1) Lista monumentelor istorice cuprinde monumentele istorice clasate în grupa A sau B și se întocmește de Institutul Național al Monumentelor Istorice.

(2) Lista monumentelor istorice se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se actualizează la fiecare 5 ani.

(3) Lista monumentelor istorice stă la baza întocmirii cadastrului de specialitate al monumentelor istorice, a planurilor de amenajare a teritoriului și a planurilor urbanistice.

CAPITOLUL III

Intervenții asupra monumentelor istorice

Art. 23. — (1) Intervențiile asupra monumentelor istorice se fac numai pe baza și cu respectarea avizului emis de către Ministerul Culturii și Cultelor sau, după caz, de către serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) În sensul prezentei legi, intervențiile ce se efectuează asupra monumentelor istorice sunt:

a) toate lucrările de cercetare, conservare, construire, extindere, consolidare, restructurare, amenajări peisagistice și de punere în valoare, care modifică substanța sau aspectul monumentelor istorice;

b) executarea de muleje de pe componente ale monumentelor istorice;

c) amplasarea definitivă sau temporară de împrejmuiri, construcții de protecție, piese de mobilier fix, de panouri publicitare, firme, sigle sau orice fel de însemne pe și în monumente istorice;

d) schimbări ale funcționii sau destinației monumentelor istorice, inclusiv schimbările temporare;

e) strămutarea monumentelor istorice;

f) amenajări de căi de acces, pietonale și carosabile, utilități anexe, indicatoare, inclusiv în zonele de protecție a monumentelor istorice.

(3) Autorizația de construire, autorizația de desființare, precum și autorizațiile referitoare la intervențiile prevăzute la alin. (2) se eliberează numai pe baza și în conformitate cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și cu celelalte avize, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(4) Autorizațiile prevăzute la alin. (3), emise fără avizul instituțiilor abilitate prin lege și fără respectarea condițiilor acestora, sunt nule de drept.

(5) Obligația privind folosința monumentului istoric face parte integrantă din Cartea tehnică a construcției. În situația în care aceasta nu există, Obligația privind folosința monumentului istoric ține locul documentației tehnice de utilizare a bunului imobil, în condițiile legii.

Art. 24. — (1) Intervențiile care se efectuează asupra imobilelor care nu sunt monumente istorice, dar care se

află în zone de protecție a monumentelor istorice sau în zone construite protejate se autorizează pe baza avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și a celorlalte avize, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Toate intervențiile care se efectuează asupra monumentelor istorice, altele decât cele de schimbare a funcției sau a destinației, de întreținere sau de reparații curente, indiferent de sursa lor de finanțare și de regimul de proprietate a imobilului, se fac sub inspecția și controlul propriu ale Ministerului Culturii și Cultelor, respectiv ale serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, cu personal atestat, în condițiile legii.

(3) În condițiile legii, în cazul realizării de lucrări neautorizate, fără avize sau care încalcă avizele de specialitate, personalul de inspecție abilitat are dreptul să întrerupă lucrările până la intrarea în legalitate, să aplice sancțiuni și, după caz, să dispună revenirea la situația inițială și să sesizeze organele de cercetare penală.

(4) Elaborarea expertizelor tehnice, a proiectelor de consolidare, restaurare, verificarea tehnică a proiectelor și dirigentarea lucrărilor se efectuează numai de experți și/sau specialiști atestați de către Ministerul Culturii și Cultelor, cu respectarea exigențelor specifice domeniului monumentelor istorice și a cerințelor privind calitatea lucrărilor în construcții.

(5) Protejarea și conservarea monumentelor istorice reprezentând descoperiri arheologice rămase decopertate se fac, în condițiile legii, de către investitori, sub coordonarea responsabilului științific al șantierului și a instituției organizatoare.

TITLUL III

Instituții și organisme de specialitate cu atribuții în protejarea monumentelor istorice

CAPITOLUL I

Instituții

Art. 25. — (1) Ministerul Culturii și Cultelor elaborează și asigură aplicarea strategiei naționale și urmărește respectarea prevederilor legale și a normelor și metodologiilor din domeniul protejării monumentelor istorice.

(2) Ministerul Culturii și Cultelor asigură îndeplinirea angajamentelor statului asumate prin convențiile internaționale referitoare la protecția monumentelor istorice, la care România este parte.

(3) Ministerul Culturii și Cultelor reprezintă statul în relația cu proprietarii de monumente istorice și cu titularii altor drepturi reale asupra acestora.

(4) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, potrivit prevederilor prezentei legi, Ministerul Culturii și Cultelor organizează compartimente de specialitate în aparatul propriu, precum și instituții subordonate, având drept atribuții activitățile de cercetare, inventariere, avizare, inspecție și control, conservare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice.

Art. 26. — (1) În vederea protejării monumentelor istorice Ministerul Culturii și Cultelor îndeplinește, direct sau prin serviciile sale publice deconcentrate ori prin alte instituții publice subordonate, următoarele atribuții:

1. organizează sistemul național de cercetare, inventariere, clasare a monumentelor istorice, de elaborare

a reglementărilor din domeniu, de inspecție și control al monumentelor istorice;

2. avizează reglementările, normele și metodologiile cu aplicabilitate pentru domeniul monumentelor istorice, în cazul în care acestea sunt elaborate de alte autorități decât Ministerul Culturii și Cultelor;

3. conferă, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, regimul de monument istoric;

4. publică Lista monumentelor istorice, întocmită de Institutul Național al Monumentelor Istorice, în Monitorul Oficial al României, Partea I, și o actualizează, potrivit legii, la fiecare 5 ani;

5. face propuneri pentru cuprinderea în proiectul bugetului de stat a sumelor necesare în vederea finanțării cheltuielilor pentru protejarea monumentelor istorice;

6. emite avizele necesare în vederea eliberării autorizațiilor de construire pentru lucrările și intervențiile asupra monumentelor istorice;

7. emite avizul privind regulamentele de construcție din zonele de protecție a monumentelor istorice și în zonele construite protejate;

8. emite avizul privind studiile de fundamentare istorico-științifică pentru delimitarea zonelor de protecție a monumentelor istorice sau a zonelor construite protejate, ale secțiunilor de specialitate din planurile de amenajare a teritoriului și planurilor urbanistice, precum și pentru proiectele de restaurare a monumentelor istorice;

9. emite avizul pentru Planul de amenajare a teritoriului național — secțiunea „Zone construite protejate”, precum și pentru secțiunile de specialitate din planurile de amenajare a teritoriului care au ca obiect monumente istorice sau zone construite protejate;

10. emite avizele pentru secțiunile de specialitate din planurile urbanistice generale ale unităților administrativ-teritoriale, planurile urbanistice zonale, precum și din planurile urbanistice de detaliu, care au ca obiect monumente istorice sau zone construite protejate;

11. emite avizele pentru intervenții asupra imobilelor situate în zonele de protecție a monumentelor istorice și în zonele construite protejate, pentru care nu există regulamente de construcție avizate conform pct. 7;

12. inițiază, atunci când este necesar, sau solicită consiliilor județene sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, exproprierea pentru cauză de utilitate publică a monumentelor istorice, în vederea salvării acestora de la distrugere și degradare;

13. coordonează, prin diriginți de specialitate ai Oficiului Național al Monumentelor Istorice, atestați de Ministerul Culturii și Cultelor, lucrările de conservare, consolidare și restaurare a monumentelor istorice, atunci când intervențiile sunt finanțate total sau parțial din fondurile alocate de Ministerul Culturii și Cultelor;

14. asigură inspecția și controlul propriu la monumentele istorice privind starea lor de conservare și respectarea avizelor de specialitate emise, precum și controlul propriu al șantierelor având drept obiect monumentele istorice, indiferent de regimul de proprietate și de grupa monumentului istoric, de natura operațiunilor și de sursa lor de finanțare;

15. constată contravenții și aplică sancțiuni prin împuternicirii săi și ia măsurile corespunzătoare de sesizare a organelor de cercetare penală, în cazul infracțiunilor;

16. instituie, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Registrul specialiștilor, Registrul experților și verificatorilor tehnici, precum și Registrul operatorilor economici din domeniul protejării monumentelor istorice;

17. emite atestate pentru specialiștii și experții în domeniul protejării monumentelor istorice, în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

18. reglementează pentru domeniul monumentelor istorice funcționarea operatorilor economici care au ca obiect de activitate efectuarea de cercetări, proiectarea și executarea de lucrări la monumente istorice, în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

19. avizează reglementările, normele și metodologiile elaborate de autoritățile și instituțiile publice abilitate, privind:

a) organizarea și funcționarea sistemului național de educație, formare, specializare și perfecționare a specialiștilor din domeniul protejării monumentelor istorice;

b) prevenirea și stingerea incendiilor la monumente istorice;

c) măsurile de protecție specială a monumentelor istorice în caz de conflict armat, de protecție împotriva actelor de terorism sau în situații de urgență;

d) stabilirea planurilor și măsurilor de prevenire a distrugerilor cauzate de calamități sau dezastre naturale la monumente istorice;

e) înlăturarea sau diminuarea factorilor poluanți la monumente istorice și în zonele de protecție a acestora;

f) elaborarea cadastrului monumentelor istorice;

20. avizează folosirea materialelor, tehnicilor și tehnologiilor noi pentru restaurarea monumentelor istorice;

21. susține, în condițiile legii, programe și proiecte de revitalizare și punere în valoare a monumentelor istorice, hotărăște strategii și cofinanțează programe și publicații pentru animarea culturală și stimularea interesului public față de monumentele istorice;

22. instituie și controlează amplasarea însemnului distinctiv care atestă regimul de monument istoric al unui bun imobil, în vederea protejării sale în timp de pace sau de conflict armat;

23. colaborează cu organizațiile neguvernamentale, în condițiile legii, la realizarea de programe și proiecte de protejare a monumentelor istorice;

24. asigură funcționarea, logistica, secretariatul și sediul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și, prin serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, pentru comisiile regionale ale monumentelor istorice;

25. colaborează cu organismele internaționale interesate și participă, în cooperare cu acestea, la finanțarea programelor de protejare a monumentelor istorice, inclusiv a celor înscrise în Lista Patrimoniului Mondial;

26. exercită, în numele statului, dreptul de preemțiune asupra monumentelor istorice clasate în grupa A;

27. inițiază, la propunerea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și, după caz, a Comisiei Naționale de Arheologie, proiecte de hotărâre a Guvernului privind acordarea statutului de oraș istoric sau sat istoric;

28. finanțează editarea și publicarea Revistei monumentelor istorice și a Buletinului monumentelor istorice.

(2) În situații de urgență, stări potențial generatoare de situații de urgență, situații care privesc siguranța națională sau în alte situații excepționale, Ministerul Culturii și Cultelor poate emite avize de urgență pentru intervenții asupra monumentelor istorice, fără consultarea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice sau, după caz, a Comisiei Naționale de Arheologie, cu condiția ca intervențiile să fie reversibile.

(3) Pentru eliberarea avizelor prevăzute la alin. (1) pct. 6—10 nu se percep taxe sau tarife.

(4) Pentru eliberarea atestadelor, avizelor și autorizațiilor prevăzute la alin. (1) pct. 11, 17 și 18 se percep taxe și tarife, care se fac venit la Ministerul Culturii și Cultelor sau la serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și se gestionează în regim extrabugetar, în condițiile legii, exclusiv pentru acțiuni, proiecte și programe în domeniul monumentelor istorice.

(5) Nivelul taxelor și tarifelor care se percep potrivit alin. (3) se stabilește prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

Art. 27. — (1) Centrul de Proiectare pentru Patrimoniul Cultural Național se reorganizează în Institutul Național al Monumentelor Istorice ca instituție publică în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, finanțat de la bugetul de stat și din venituri extrabugetare.

(2) Organizarea și funcționarea Institutului Național al Monumentelor Istorice se fac prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Culturii și Cultelor, în termen de maximum 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, fără a afecta exercițiul financiar curent.

(3) Principalele atribuții ale Institutului Național al Monumentelor Istorice sunt:

a) actualizarea inventarului monumentelor istorice;

b) actualizarea periodică a Listei monumentelor istorice;

c) elaborarea normelor și metodologiilor specifice pentru domeniul monumentelor istorice, care se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

d) elaborarea dosarelor pentru monumentele istorice propuse a fi incluse în Lista Patrimoniului Mondial;

e) gestionarea, în condițiile legii, a fondurilor destinate inventarierii, elaborării normelor și metodologiilor pentru monumente istorice, investigațiilor, proiectelor-pilot, expertizelor tehnice, cercetărilor și studiilor specifice;

f) administrarea inventarului și fondului documentar al monumentelor istorice — care cuprinde: arhiva, fototeca, fondul cartografic și biblioteca monumentelor istorice — care sunt proprietatea publică a statului român;

g) coordonarea activității serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară privind realizarea inventarului și a cadastrului de specialitate al monumentelor istorice, care au obligația includerii monumentelor istorice în planurile cadastrale și în hărțile topografice;

h) editarea Revistei monumentelor istorice și a Buletinului monumentelor istorice, precum și a altor publicații de specialitate, pe orice tip de suport;

i) colaborarea cu Oficiul Național al Monumentelor Istorice pentru completarea inventarului, editarea unor publicații de specialitate și pentru punerea în valoare a monumentelor istorice;

j) elaborarea și actualizarea Listei monumentelor istorice distruse sau dispărute;

k) gestionarea Registrului specialiștilor, Registrului experților și verifcătorilor tehnici, precum și a procedurilor și mecanismelor de atestare și înscriere în acestea în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

l) constituirea și actualizarea Registrului zonelor construite protejate.

(4) Institutul Național al Monumentelor Istorice organizează și realizează și alte activități aducătoare de venituri, specifice atribuțiilor sale, conform prevederilor legale, inclusiv prin încheierea de contracte cu persoane juridice sau fizice de specialitate, venituri pe care le gestionează în regim extrabugetar.

(5) Institutul Național al Monumentelor Istorice preia în administrare la data înființării sale întreaga documentație a instituțiilor care au funcționat anterior în domeniul monumentelor istorice: Comisia Monumentelor Istorice, Direcția Monumentelor Istorice, Direcția Monumentelor Istorice și de Artă, Direcția Patrimoniului Cultural Național, Direcția Economică și a Patrimoniului Cultural Național, Direcția Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice, Centrul de Proiectare pentru Patrimoniul Cultural Național.

(6) Institutul Național al Monumentelor Istorice dezvoltă inventarul și fondul documentar al monumentelor istorice, inclusiv prin achiziții.

(7) Instituțiile publice cu atribuții în domeniu colaborează cu serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și cu Institutul Național al Monumentelor Istorice pentru actualizarea inventarului și fondului documentar al monumentelor istorice și transmit acestora, la cerere, copii de pe documentele, studiile, cercetările și publicațiile privind monumentele istorice de care dispun.

Art. 28. — (1) Oficiul Național pentru Protejarea Patrimoniului se reorganizează în Oficiul Național al Monumentelor Istorice, ca instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, finanțat din venituri extrabugetare și din alocații de la bugetul de stat.

(2) Organizarea și funcționarea Oficiului Național al Monumentelor Istorice se fac prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de maximum 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, fără a afecta exercițiul financiar în curs.

(3) Principalele atribuții ale Oficiului Național al Monumentelor Istorice sunt:

a) gestionarea, în condițiile legii, a fondurilor destinate cercetării, expertizării și executării lucrărilor de consolidare-restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice finanțate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Culturii și Cultelor și încredințate prin transfer Oficiului Național al Monumentelor Istorice;

b) fundamentarea, în conformitate cu normele privind creditarea, elaborate de Ministerul Culturii și Cultelor și aprobate prin hotărâre a Guvernului, a necesarului de credite; propunerea priorităților și evaluarea documentațiilor prezentate de persoanele de drept privat în vederea obținerii de credite fără dobândă, cu dobândă redusă sau cu dobânda pieței, pentru efectuarea de lucrări de protejare la monumentele istorice deținute;

c) gestionarea, prin acordarea de credite în conformitate cu prevederile lit. b), în regim extrabugetar, a sumelor provenite din aplicarea timbrului monumentelor istorice, precum și din alte surse cu aceeași destinație, obținute în condițiile legii; sumele încasate din rambursări de credite și plăți din dobânzi se utilizează în sistem revolving, cu același scop;

d) administrarea, în numele Ministerului Culturii și Cultelor, a monumentelor istorice intrate cu orice titlu în proprietatea statului, altele decât cele administrate de alte instituții publice; propunerea eficientizării acestora prin promovarea de proiecte și programe de revitalizare, realizarea de parteneriate sau prin concesiune, dare în folosință gratuită ori închiriere, în condițiile legii;

e) predarea documentațiilor pentru monumentele istorice la care au fost efectuate lucrări și recepții finale Institutului Național al Monumentelor Istorice, pentru actualizarea inventarului monumentelor istorice și arhivare;

f) punerea la dispoziție Institutului Național al Monumentelor Istorice a documentelor și informațiilor

deținute, necesare actualizării inventarului monumentelor istorice;

g) elaborarea reglementărilor, normelor și metodologiilor specifice domeniului protejării monumentelor istorice privind conținutul-cadru al documentațiilor, tarifarea acestora, executarea lucrărilor, organizarea achizițiilor publice, contractarea și decontarea lucrărilor;

h) editarea pe orice tip de suport și comercializarea materialelor privind protejarea și punerea în valoare a monumentelor istorice;

i) organizarea și realizarea altor activități specifice atribuțiilor sale, aducătoare de venituri, conform prevederilor legale, inclusiv prin încheierea de contracte cu persoane juridice sau fizice de specialitate, pe care le gestionează în regim extrabugetar;

j) gestionarea Registrului operatorilor economici din domeniul protejării monumentelor istorice, precum și a procedurilor și mecanismelor de atestare și înscriere în acesta, în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(4) Oficiul Național al Monumentelor Istorice preia la data înființării sale întreaga bază materială de execuție, bunuri mobile și imobile, care au aparținut instituțiilor cu activitate în domeniu — Direcția Patrimoniului Cultural Național, Direcția Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice, Centrul pentru Administrarea și Protecția Patrimoniului Cultural, respectiv Oficiul Național pentru Protejarea Patrimoniului.

Art. 29. — În vederea realizării măsurilor de protejare a monumentelor istorice, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, se înființează și se stabilesc atribuțiile Serviciului monumentelor istorice, încadrat cu personal specializat în domeniu.

CAPITOLUL II

Organisme de specialitate

Art. 30. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se reorganizează Comisia Națională a Monumentelor Istorice, organism științific de specialitate, fără personalitate juridică, cu rol consultativ în domeniul protejării monumentelor istorice, care funcționează pe lângă Ministerul Culturii și Cultelor.

(2) Comisia Națională a Monumentelor Istorice propune strategiile și avizarea metodologiilor, normativelor și măsurilor tehnico-științifice din domeniul protejării monumentelor istorice.

(3) Comisia Națională a Monumentelor Istorice este formată din 21 de membri, personalități, specialiști și experți atestați în domeniul protejării monumentelor istorice.

(4) Comisia Națională a Monumentelor Istorice este compusă din 21 de membri, este condusă de un președinte și 4 vicepreședinți și funcționează în baza propriului regulament de organizare și funcționare.

(5) Membrii Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice sunt numiți de ministrul culturii și cultelor la propunerea:

a) Academiei Române — 2 membri;

b) Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului — un membru;

c) Ministerului Educației și Cercetării — 2 membri;

d) organizațiilor neguvernamentale cu activitate în domeniul protejării monumentelor istorice — un membru;

e) Ministerului Culturii și Cultelor — 15 membri, dintre care 8 propuși de comisiile regionale ale monumentelor istorice.

(6) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se elaborează Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(7) Comisia Națională a Monumentelor Istorice poate alege ca membri de onoare ai săi specialiști din țară sau din străinătate, personalități științifice de recunoaștere internațională din domeniul cercetării și protejării monumentelor istorice; aceștia sunt propuși de președinte și sunt validați cu votul majorității simple a comisiei.

(8) Ministerul Culturii și Cultelor asigură mijloacele materiale și financiare necesare pentru funcționarea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

Art. 31. — (1) Independența membrilor Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice în adoptarea propunerilor comisiei este garantată prin prezenta lege.

(2) Comisia Națională a Monumentelor Istorice își desfășoară activitatea prin lucrări în plen, în cadrul Biroului comisiei și pe secțiuni de specialitate.

(3) Comisia Națională a Monumentelor Istorice se constituie din 4 secțiuni pe domenii, conduse fiecare de un președinte ales din rândul membrilor acestora pentru un mandat de 5 ani; președinții de secțiuni devin vicepreședinți ai Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(4) Președintele Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice este numit prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(5) Președintele împreună cu vicepreședinții și secretarul formează Biroul Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(6) Deciziile Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, ale secțiunilor și ale Biroului Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice se iau de regulă cu majoritatea simplă a voturilor, cu excepția cazurilor prevăzute în prezenta lege.

Art. 32. — (1) Președintele Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice conduce activitatea acesteia și o reprezintă pe plan național și internațional; președintele și vicepreședinții Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice fac parte din Consiliul științific al Institutului Național al Monumentelor Istorice.

(2) Funcția de secretar al Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice este îndeplinită de șeful compartimentului de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor. Funcțiile de secretari ai secțiunilor de specialitate ale Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice sunt îndeplinite de specialiști din cadrul compartimentului de specialitate al Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 33. — (1) Comisia Națională a Monumentelor Istorice are următoarele atribuții:

a) propune aprobarea strategiei naționale privind protejarea monumentelor istorice, elaborată de Institutul Național al Monumentelor Istorice;

b) formulează prioritățile privind lucrările și măsurile necesare pentru asigurarea protejării monumentelor istorice, indiferent de situația lor juridică și de sursa de finanțare;

c) propune aprobarea, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, a metodologiilor, normelor, normativelor și reglementărilor din domeniul protejării monumentelor istorice, elaborate de Ministerul Culturii și Cultelor sau de instituțiile specializate din subordinea acestuia;

d) propune clasarea, declasarea, neclasarea sau nedeclasarea și schimbarea grupei de clasare a monumentelor istorice;

e) propune criteriile de atestare a specialiștilor și experților din domeniul protejării monumentelor istorice,

precum și criteriile de reglementare a activității operatorilor economici cu activitate în domeniul protejării monumentelor istorice;

f) propune avizarea Planului de amenajare a teritoriului național — secțiunea „Zone construite protejate“;

g) propune avizarea pentru secțiunile de specialitate din planurile privind amenajarea teritoriului care au ca obiect monumentele istorice sau zone construite protejate;

h) propune avizul privind studiile de fundamentare istorico-științifică pentru delimitarea zonelor de protecție a monumentelor istorice clasate în grupa A sau a zonelor construite protejate care cuprind monumente istorice clasate în grupa A, ale secțiunilor de specialitate din planurile de amenajare a teritoriului și planurile urbanistice, precum și pentru proiectele de restaurare a monumentelor istorice clasate în grupa A;

i) propune avizul pentru studiile de fundamentare și secțiunile de specialitate din planurile urbanistice generale ale unităților administrativ-teritoriale și din planurile urbanistice zonale, precum și pentru planurile urbanistice de detaliu, care au ca obiect monumente istorice clasate în grupa A sau zone construite protejate care cuprind monumente istorice clasate în grupa A;

j) propune avizul pentru documentațiile privind intervențiile asupra monumentelor istorice sau inscripționarea monumentelor istorice, având la bază texte avizate de organisme sau instituții științifice de specialitate;

k) propune avizul pentru intervenții asupra imobilelor situate în zonele de protecție a monumentelor istorice și în zonele construite protejate, pentru care nu există regulamente de construcție avizate conform art. 26 alin. (1) pct. 7;

l) propune monumente istorice pentru a fi incluse în Lista patrimoniului cultural și natural mondial, precum și în Lista patrimoniului mondial în pericol, elaborate de UNESCO;

m) propune avizarea folosirii unor materiale, tehnici și tehnologii noi pentru restaurarea monumentelor istorice, în baza documentațiilor de specialitate;

n) propune programe de pregătire a specialiștilor, precum și planuri-cadru de învățământ, de formare și specializare în domeniul protejării monumentelor istorice.

(2) Atribuțiile Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, menționate la alin. (1) lit. d), g), j) și k), pot fi delegate comisiilor regionale ale monumentelor istorice, în condițiile stabilite de Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(3) Membrii Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice și ai comisiilor zonale ale monumentelor istorice primesc o indemnizație lunară, pentru lunile în care comisiile se întrunesc, reprezentând 20% din indemnizația lunară a unui secretar de stat, la care se adaugă decontarea cheltuielilor de participare la lucrările comisiilor.

Art. 34. — (1) Comisiile regionale ale monumentelor istorice se reorganizează în comisii zonale ale monumentelor istorice pe lângă serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ca organisme științifice de specialitate descentralizate ale Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, fără personalitate juridică, cu rol consultativ în domeniul protejării monumentelor istorice.

(2) Numărul, teritoriul de competență, organizarea și funcționarea comisiilor zonale ale monumentelor istorice sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și

funcționare a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(3) Comisiile zonale ale monumentelor istorice au câte 9 membri, iar președinții acestora sunt membri ai Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

(4) Componenta comisiilor zonale ale monumentelor istorice se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor la propunerea compartimentului de specialitate din Ministerul Culturii și Cultelor. În cadrul acestora vor fi incluși arhitecții șefi ai județelor, respectiv arhitectul șef al municipiului București.

(5) Comisiile zonale ale monumentelor istorice au următoarele atribuții:

a) fundamentează și propun elementele specifice strategiei regionale privind protejarea monumentelor istorice;

b) formulează prioritățile pentru protejarea monumentelor istorice în plan regional, în vederea evaluării și asigurării fondurilor necesare;

c) analizează și propun Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice clasarea sau declasarea monumentelor istorice din regiunile lor de competență în grupa A sau B, după caz;

d) propun avizul privind documentațiile de urbanism și amenajarea teritoriului pentru instituirea, delimitarea și reglementarea construirii zonelor de protecție a monumentelor istorice clasate în grupa B sau a zonelor construite protejate cu monumente istorice clasate în grupa B;

e) propun avizarea studiilor de fundamentare din planurile de amenajare a teritoriului, planurile urbanistice generale, planurile urbanistice zonale ale localităților care cuprind monumente istorice clasate în grupa B;

f) propun avizarea planurilor urbanistice de detaliu și a proiectelor de execuție în zonele de protecție a monumentelor istorice din grupa A și în zonele protejate cu monumente istorice clasate în grupa A, pentru care există reglementări avizate de Ministerul Culturii și Cultelor;

g) propun avizul privind documentațiile tehnice care cuprind lucrări de cercetare, investigații, expertize tehnice, proiecte tehnice și detalii de execuție pentru monumentele istorice clasate în grupa B;

h) propun avizul privind documentațiile pentru lucrări de întreținere și reparații curente la monumentele istorice clasate în grupa A, care nu aduc modificări de arhitectură ori ale componentelor artistice, în condițiile în care lucrările se execută cu materiale și tehnici de lucru specifice epocii de edificare a monumentului istoric;

i) îndeplinesc alte atribuții date în competență, potrivit dispozițiilor prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice.

Art. 35. — (1) În cadrul Ministerului Culturii și Cultelor se constituie, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, un colectiv de control pentru activitatea de protejare a monumentelor istorice.

(2) Colectivul de control pentru activitatea de protejare a monumentelor istorice are următoarele atribuții:

a) controlează, în condițiile legii, documentele și documentațiile de orice fel privind conservarea, restaurarea și protejarea monumentelor istorice;

b) constată încălcarea prevederilor legale în domeniul conservării, restaurării și protejării monumentelor istorice și propune luarea măsurilor legale ce se impun;

c) are acces, în condițiile legii, la orice monument istoric, precum și pe șantierele de cercetare sau de conservare-restaurare a monumentelor istorice; în acest

scop, organele abilitate ale statului au obligația să sprijine personalul colectivului în exercitarea atribuțiilor;

d) face propuneri de sancționare, în condițiile legii, a abaterilor constatate.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (2), colectivul de control pentru activitatea de protejare a monumentelor istorice are dreptul să solicite și să primească informații și documente, în condițiile legii, de la orice persoană fizică sau juridică, aceasta având obligația de a da curs solicitării în termen de 15 zile calendaristice de la data emiterii cererii.

TITLUL IV

Responsabilitățile proprietarilor de monumente istorice și ale autorităților administrației publice locale

CAPITOLUL I

Obligațiile și drepturile proprietarilor de monumente istorice

Art. 36. — (1) În scopul protejării monumentelor istorice proprietarii și titularii dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra monumentelor istorice sunt obligați:

a) să întrețină, să folosească și să exploateze imobilul numai cu respectarea prevederilor prezentei legi și a Obligației privind folosința monumentului istoric, conform art. 17;

b) să asigure paza, integritatea și protecția monumentelor istorice, să ia măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor, să asigure efectuarea lucrărilor de conservare, consolidare, restaurare, reparații curente și de întreținere a acestora în condițiile legii;

c) să înștiințeze de urgență, în scris, direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județeană, respectiv a municipiului București, precum și primarul orașului ori al comunei respective despre orice modificări sau degradări în starea fizică a monumentelor istorice deținute și aflate în teritoriul unității administrativ-teritoriale;

d) să înștiințeze de urgență, în scris, direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județeană, respectiv a municipiului București, precum și primarul orașului sau al comunei respective despre descoperirea întâmplătoare a oricăror construcții, elemente de construcții, a unor piese de inventar fix ori mobil sau a unui vestigiu arheologic necunoscut anterior, asigurând păstrarea descoperirilor în condițiile legii, până la sosirea delegatului instituției de specialitate, dar nu pentru mai mult de 15 zile;

e) să asigure, în condițiile legii, accesul specialiștilor desemnați de Ministerul Culturii și Cultelor sau de direcțiile pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, în vederea constatării stării de conservare sau pentru efectuarea de cercetări, inclusiv arheologice, de expertizare a monumentelor istorice și pentru operațiunile de evidență;

f) în cazul în care solicită descărcarea imobilului de sarcină arheologică, să finanțeze săpătura, cercetarea arheologică, elaborarea documentației aferente, conservarea și protejarea eventualelor vestigii descoperite cu ocazia efectuării cercetării arheologice;

g) să obțină avizele prevăzute de lege pentru toate intervențiile prevăzute la art. 23;

h) să asigure efectuarea lucrărilor de conservare, consolidare, restaurare, precum și a oricăror alte lucrări,

conform prevederilor legale, numai de către persoane fizice sau juridice atestate în acest sens și să prevadă în contracte condițiile și termenele de execuție cuprinse în avizul de specialitate;

i) să respecte toate condițiile și termenele de execuție cuprinse în avizul de specialitate atunci când execută ei înșiși lucrări de întreținere curentă sau orice alte intervenții, conform prevederilor prezentei legi;

j) să permită, pe baza prevederilor contractuale, executarea intervențiilor asupra monumentelor istorice deținute, în cazul în care acestea sunt inițiate și finanțate de persoane juridice abilitate în condițiile prezentei legi;

k) să permită montarea și să întrețină însemnul distinctiv care marchează calitatea de monument istoric a imobilului;

l) să obțină avizul direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, și să asigure pe propria răspundere condiții corespunzătoare de vizitare, fotografiere, filmare, reproducere și de publicitate în cazul în care, la solicitarea lor, proprietarii introduc monumentele istorice în circuit public;

m) să comunice direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, orice schimbare a titularului dreptului de proprietate, de administrare sau a altor drepturi reale, după caz, asupra monumentelor istorice.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. h), lucrările de construcție ce fac obiectul autorizării, la monumentele istorice de categorie B, cu excepția lucrărilor la componentele artistice, pot fi efectuate și de persoane fizice sau juridice neatestăte, cu condiția respectării avizelor de specialitate.

(3) În cazul în care, în îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) lit. e), proprietarii monumentelor istorice constată producerea unor pagube, aceștia au dreptul la o justă despăgubire, achitată în termen de 60 de zile de la constatarea de către instituțiile care au realizat cercetarea sau expertizarea.

(4) Cu privire la înstrăinarea, închirierea sau concesiunea imobilelor monumente istorice proprietarii acestora au următoarele obligații:

a) să înștiințeze în scris direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județeană, respectiv a municipiului București, despre intenția de a înstrăina monumentul istoric, în vederea exercitării dreptului de preemțiune al statului sau, după caz, al unității administrativ-teritoriale, în condițiile prezentei legi;

b) să notifice viitorului proprietar, chiriaș sau concesionar regimul juridic al monumentului istoric pe care îl deține, precum și Obligația privind folosința monumentului istoric;

c) să înștiințeze în scris direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județeană, respectiv a municipiului București, despre schimbarea proprietarului sau a administratorului în termen de 15 zile de la data încheierii contractelor, potrivit legii, și să transmită acesteia o copie de pe acte.

Art. 37. — (1) Pentru protejarea monumentelor istorice aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, Ministerul Culturii și Cultelor, serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și autoritățile administrației publice locale, după caz, pot asigura, la cererea proprietarilor, cu titlu gratuit, consultanță de specialitate, în condițiile legii.

(2) În cazul în care statul sau autoritățile publice locale acordă sprijin financiar, acesta constă în acoperirea parțială

sau totală a costurilor studiilor și documentațiilor tehnice, precum și, după caz, ale lucrărilor de intervenție asupra monumentelor istorice.

Art. 38. — (1) Contribuția financiară a statului, constând în sume alocate prin bugetul Ministerului Culturii și Cultelor cu destinația protejării monumentelor istorice, indiferent de deținător, poate să acopere total sau parțial costul lucrărilor de protejare a monumentelor istorice.

(2) Contribuția financiară a consiliilor județene, municipale, orașenești și comunale, după caz, poate să acopere integral sau parțial costul lucrărilor de intervenție asupra monumentelor istorice care fac parte din grupa B, precum și, individual sau prin cofinanțare, costul lucrărilor de protejare a monumentelor istorice care fac parte din grupa A, aflate pe teritoriul unității administrativ-teritoriale respective.

(3) Contribuția financiară a statului și a autorităților administrației publice locale poate fi asigurată prin cofinanțare, precum și în parteneriat, inclusiv cu proprietarul sau cu alte persoane fizice sau juridice.

(4) Situațiile în care statul, respectiv autoritățile administrației publice locale, contribuie la acoperirea costurilor lucrărilor menționate la alin. (1)–(3), proporția contribuției statului, procedurile, precum și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească proprietarul, altul decât statul, municipiul, orașul sau comuna, se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii și Cultelor și a Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) În situațiile și în condițiile prevăzute la alin. (4), la data alocării sprijinului financiar în cuantumul contribuției statului sau a autorităților administrației publice locale asupra imobilului monument istoric în cauză se constituie o garanție imobiliară pentru o perioadă de 10 ani în favoarea statului, respectiv a unităților administrativ-teritoriale.

(6) Garanția imobiliară prevăzută la alin. (5) se recuperează în totalitate de la beneficiarul contribuției statului sau, după caz, a autorităților administrației publice locale, împreună cu dobânzile aferente, în situația în care bunul în cauză a fost înstrăinat de proprietar altei persoane decât statul sau autoritatea administrației publice locale înainte de împlinirea perioadei de 10 ani de la constituirea garanției imobiliare.

(7) Constituirea garanției imobiliare în favoarea statului sau a unităților administrativ-teritoriale este scutită de taxă de timbru.

(8) La data împlinirii termenului de 10 ani garanția imobiliară instituită asupra imobilului se stinge de drept.

Art. 39. — (1) Costul lucrărilor de proiectare, expertizare, conservare, reparare, consolidare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice, indiferent de grupa în care sunt clasate, ori a altor imobile din ansambluri sau situri istorice, aflate în proprietate publică ori privată, incluse în programe de importanță națională sau internațională, stabilite prin hotărâre a Guvernului inițiată la propunerea ministerelor implicate în realizarea acestora, poate fi acoperit integral ori parțial de la bugetul de stat sau al unităților administrativ-teritoriale, prin bugetul ordonatorilor de credite care participă la realizarea programelor.

(2) Pentru acoperirea costului lucrărilor prevăzute la alin. (1) nu este obligatorie constituirea de garanții de către beneficiarii contribuției.

(3) Lucrările prevăzute la alin. (1) sunt lucrări de interes public național, pentru care nu se datorează taxa pentru

eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire.

Art. 40. — Pentru stimularea protejării monumentelor istorice, proprietarii persoane fizice care realizează pe cheltuială proprie, integral sau parțial, lucrări de întreținere, reparare, conservare, consolidare, restaurare, punere în valoare, precum și programe și proiecte culturale beneficiază, în condițiile legii, de reducerea cu minimum 50% a cuantumurilor impozitelor și a taxelor aferente acestor lucrări cuvenite bugetelor locale.

Art. 41. — (1) Proprietarii imobilelor monumente istorice, definite potrivit art. 3 lit. a) din prezenta lege, sunt scutiți în totalitate de plata impozitului pe clădiri, cu excepția spațiilor în care se desfășoară activități economice sau comerciale.

(2) Pentru suprafața ocupată la sol de imobilele prevăzute la alin. (1) nu se plătește impozitul pe teren.

(3) Potrivit legii, consiliile locale pot reduce impozitul pe suprafețele neconstruite ale terenurilor cu regim de monument istoric, în funcție de suprafața afectată și de perioada punerii monumentelor istorice la dispoziție publicului pentru vizitare, precum și instituțiilor specializate pentru cercetare.

Art. 42. — (1) Sunt scutite de la plata taxelor de timbru persoanele fizice sau juridice care dobândesc prin moștenire un bun imobil clasat ca monument istoric, utilizat ca locuință sau pentru activități necomerciale, și care se angajează în scris la direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național în al cărei teritoriu de competență se află bunul imobil în cauză să execute, în termen de 12 luni, lucrările de restaurare și consolidare stabilite prin documentație tehnică aprobată și avizată în condițiile legii.

(2) În situații justificate și cu avizul direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, termenul prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit o singură dată cu încă 12 luni.

(3) În cazul neîndeplinirii în condițiile și în termenele prevăzute la alin. (1) și (2) a obligațiilor asumate de proprietar la dobândirea bunului, precum și în cazul înstrăinării bunului înainte efectuării sau încheierii lucrărilor de consolidare sau restaurare, taxa de timbru se recuperează prin direcția generală a finanțelor publice, pe baza notei de constatare a direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București.

(4) Prevederile alin. (1)–(3) se aplică și celor care dobândesc prin donație un bun imobil clasat ca monument istoric.

(5) Înstrăinarea cu titlu gratuit sau oneros către stat sau către unitățile administrativ-teritoriale a monumentelor istorice este scutită de plata taxelor de timbru.

Art. 43. — Proprietarii de monumente istorice sunt scutiți de plata taxei de autorizare a intervențiilor executate, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, asupra monumentelor istorice deținute, în cazul în care utilizează bunul imobil numai pentru activități necomerciale sau, în mod direct, numai pentru locuit.

Art. 44. — Proprietarii imobilelor din zona de protecție a monumentelor istorice beneficiază de reducerea cu 50% a taxelor de autorizare pentru lucrările pe care le finanțează și care sunt necesare pentru păstrarea integrității fizice și a cadrului construit sau natural al monumentelor istorice, astfel cum sunt ele reglementate prin documentația de urbanism sau de amenajare a teritoriului, aprobată pentru zona de protecție respectivă, sau prin avizul direcției pentru

cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București.

CAPITOLUL II

Atribuțiile autorităților administrației publice locale

Art. 45. — (1) În vederea protejării monumentelor istorice și a respectării prevederilor legale în acest domeniu autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții:

a) cooperează cu organismele de specialitate și cu instituțiile publice cu responsabilități în domeniul protejării monumentelor istorice și asigură punerea în aplicare și respectarea deciziilor acestora;

b) asigură protejarea monumentelor istorice clasate, aflate în domeniul public sau privat al municipiului, respectiv orașului sau comunei, precum și a celor abandonate sau aflate în litigiu, alocând resurse financiare în acest scop;

c) cooperează cu ceilalți proprietari sau administratori de monumente istorice;

d) se pot asocia între ele, precum și cu persoane fizice sau juridice pentru realizarea unor lucrări de protejare a monumentelor istorice și pot înființa în acest scop instituții și servicii publice de interes local;

e) participă la finanțarea lucrărilor de protejare a monumentelor istorice, prevăzând distinct sumele necesare în acest scop în bugetele pe care le administrează;

f) cuprind în programele de dezvoltare economico-socială și urbanistică, respectiv de amenajare a teritoriului, obiective specifice privind protejarea monumentelor istorice, elaborează, actualizează și aprobă documentațiile de amenajare a teritoriului și urbanism privind monumentele istorice sau zonele protejate care conțin monumente istorice;

g) iau măsurile tehnice și administrative necesare în vederea prevenirii degradării monumentelor istorice;

h) includ în structura aparatului propriu compartimente specializate sau, după caz, posturi ori sarcini de serviciu precise în domeniul protejării monumentelor istorice;

i) elaborează planurile anuale de gestiune și protecție a monumentelor istorice de pe teritoriul unității administrativ-teritoriale care sunt înscrise în Lista Patrimoniului Mondial și asigură monitorizarea acestora prin personalul propriu.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația să realizeze studiile de fundamentare, delimitare și instituire a zonelor de protecție a monumentelor istorice, folosind numai personal de specialitate atestat.

Art. 46. — (1) Pentru protejarea monumentelor istorice din unitățile administrativ-teritoriale de competență consiliile locale au următoarele atribuții:

a) colaborează cu direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județeană, respectiv a municipiului București, furnizând acesteia toate informațiile actualizate din domeniul protejării monumentelor istorice;

b) în vederea întocmirii sau modificării planurilor urbanistice generale sau a planurilor urbanistice zonale ale localităților, asigură elaborarea documentației pentru delimitarea zonelor de protecție a monumentelor istorice;

c) prevăd, în termen de 12 luni de la clasarea monumentelor istorice, fondurile bugetare necesare pentru elaborarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului și a regulamentelor aferente;

d) elaborează regulamentele de urbanism pentru zonele de protecție a monumentelor istorice și pentru zonele construite protejate și le aprobă numai pe baza și în condițiile avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau al

serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, după caz;

e) elaborează sau, după caz, aprobă programe ori măsuri administrative, bugetare sau fiscale speciale de prevenire a degradării monumentelor istorice și a zonelor protejate din municipiul, orașul sau comuna respectivă, cu respectarea avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, după caz;

f) la solicitarea direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, împreună cu organele de poliție, interzic circulația vehiculelor grele și transportul de materiale explozive în zona de protecție a monumentelor istorice;

g) colaborează cu compartimentele specializate ale altor autorități ale administrației publice locale în cazul în care monumentele istorice și zonele de protecție a acestora se află pe teritoriul mai multor unități administrativ-teritoriale.

(2) La data emiterii autorizațiilor de construcție sau de desființare, pentru lucrări ce urmează a se executa la monumente istorice, în zonele de protecție a acestora sau în zonele construite protejate, autoritățile emitente ale autorizațiilor transmit copii ale acestor documente serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 47. — Primarul are următoarele atribuții specifice:

a) verifică existența tuturor avizelor de specialitate în domeniul monumentelor istorice și conformitatea autorizației cu prevederile acestora, precum și îndeplinirea dispozițiilor cuprinse în Obligația privind folosința monumentului istoric, conform prevederilor legale, asigură menționarea în autorizație a tuturor condițiilor conținute în avize la autorizarea lucrărilor asupra monumentelor istorice și asupra imobilelor situate în zona lor de protecție, respectiv la eliberarea pentru acestea a autorizației de funcționare;

b) ia măsuri pentru autorizarea cu prioritate a documentațiilor tehnice care se referă la intervenții asupra monumentelor istorice;

c) dispune oprirea oricăror lucrări de construire sau de desființare în situația descoperirii de vestigii arheologice, hotărăște și, după caz, organizează paza acestora și anunță în cel mai scurt timp direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județeană, respectiv a municipiului București;

d) asigură prin aportul propriu de specialitate și în colaborare cu direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județeană, respectiv a municipiului București, aplicarea însemnelor distinctive și a siglelor de monumente istorice și controlează întreținerea lor de către proprietar;

e) asigură paza și protecția monumentelor istorice aflate în domeniul public și privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale, precum și ale monumentelor istorice abandonate sau aflate în litigiu, semnalând de urgență direcției pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, orice caz de nerespectare a legii;

f) asigură efectuarea, împreună cu serviciile publice de pompieri, de acțiuni de prevenire și stingere a incendiilor la monumente istorice.

Art. 48. — Consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București au următoarele atribuții:

a) cooperează cu direcția pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județeană, respectiv a municipiului București, comunicând toate informațiile referitoare la monumentele istorice aflate în teritoriul lor de competență; facilitează comunicarea dintre direcțiile pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene,

respectiv a municipiului București, și consiliile locale ale orașelor și comunelor din teritoriul județului, respectiv ale sectoarelor în cazul municipiului București;

b) inițiază, cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor, procedura de expropriere pentru cauză de utilitate publică în vederea protejării monumentelor istorice, în situațiile și cu respectarea condițiilor prevăzute de lege;

c) sprijină și îndrumă activitatea consiliilor locale ale comunelor sau ale orașelor, care nu au organizat servicii în domeniu sau posturi specializate în aparatul propriu pentru protejarea monumentelor istorice înscrise în Lista monumentelor istorice din grupa B și aflate pe teritoriul administrativ al acestora;

d) eliberează autorizații de construire sau de desființare pentru monumente istorice și pentru imobile aflate în zona de protecție a monumentelor istorice sau în zonele construite protejate, numai pe baza și în condițiile avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau ale serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, după caz.

TITLUL V

Finanțarea protejării monumentelor istorice

Art. 49. — (1) Protejarea monumentelor istorice se finanțează de proprietarii sau deținătorii acestora și poate fi cofinanțată din fonduri asigurate de la bugetul de stat, bugetele locale sau din alte surse.

(2) Lucrările de cercetare, de expertizare, de proiectare și de execuție care se efectuează la monumente istorice și care sunt finanțate din fonduri publice sunt supuse regimului general de atribuire a lucrărilor publice, de proiectare și execuție, potrivit legislației privind achizițiile publice.

Art. 50. — (1) Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să prevadă în bugetele proprii fondurile necesare în vederea protejării monumentelor istorice aflate în proprietatea publică sau privată a unităților administrativ-teritoriale.

(2) Autoritățile publice centrale prevăd în bugetele proprii fondurile aprobate prin bugetul de stat pentru protejarea monumentelor istorice aflate în proprietatea publică sau privată a statului, pe care le administrează.

(3) În bugetul Ministerului Culturii și Cultelor se prevăd:

a) credite bugetare necesare pentru finanțarea lucrărilor la monumentele istorice aflate în administrarea Oficiului Național al Monumentelor Istorice;

b) credite bugetare necesare în vederea finanțării sau cofinanțării lucrărilor de protejare a monumentelor istorice aflate în proprietatea publică a statului sau a unității administrativ-teritoriale;

c) credite bugetare destinate finanțării sau cofinanțării lucrărilor de protejare a monumentelor istorice aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat.

(4) Din veniturile realizate din vânzarea de bilete și din taxe de închiriere a terenului, ca urmare a organizării unor manifestări de genul spectacolelor, târgurilor sau parcurilor de distracții, un procent de 1% se virează către proprietarul sau titularul dreptului de administrare, după caz, al monumentului istoric în a cărui zonă de protecție se organizează manifestarea; sumele astfel obținute vor fi utilizate exclusiv pentru finanțarea lucrărilor de protejare a monumentului istoric în cauză.

Art. 51. — (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se instituie timbrul monumentelor istorice, care este gestionat, în condițiile

legii, de Ministerul Culturii și Cultelor prin Oficiul Național al Monumentelor Istorice.

(2) Quantumul timbrului monumentelor istorice și modalitățile de percepere, încasare, virare, utilizare și evidențiere a sumelor rezultate din aplicarea acestuia se stabilesc prin norme metodologice elaborate de Ministerul Culturii și Cultelor în colaborare cu Ministerul Finanțelor Publice și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(3) Timbrul monumentelor istorice este obligatoriu pentru:

a) cărțile poștale ilustrate, plicurile, mărcile poștale, hărțile, pliantele, broșurile, revistele, ghidurile turistice, cărțile, albumele, atlasele, enciclopediile, filmele artistice și documentare, casetele video, compact-discurile, diapozitivele, videoclipurile, cardurile bancare și cartelele telefonice comercializate în România, reprezentând monumente istorice individualizate sau în ansambluri, prin imagini fotografice sau reprezentări grafice de interior sau exterior;

b) biletele de intrare, inclusiv taxele de fotografiere sau de filmare, pentru monumentele istorice puse la dispoziție publicului, în totalitate ori în parte, aflate în proprietatea sau în folosința persoanelor juridice de drept privat care desfășoară activități economice;

c) biletele de intrare la manifestările culturale, sportive sau de agrement, târguri și expoziții desfășurate în spații situate în zona de protecție a acestora sau în zonele construite protejate;

d) activitățile de cazinou, jocuri de noroc și jocuri mecanice.

(4) Timbrul monumentelor istorice se percepe de la operatorii economici, editori sau producători, de la proprietari, titulari ai dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra imobilelor situate în zona de protecție a monumentelor istorice în zonele construite protejate sau de la beneficiarii veniturilor realizate, după caz.

(5) Se exceptează de la plata timbrului muzeele care funcționează în clădiri monumente istorice sau în zone de protecție ale acestora.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (3) și (4), pot fi exceptați de la plata taxei timbrului monumentelor istorice operatorii economici care, prin activitățile pe care le desfășoară, contribuie la protejarea monumentelor istorice cu o sumă cel puțin egală celei pe care o datorează la plata taxei timbrului monumentelor istorice.

Art. 52. — (1) Fondurile obținute din aplicarea timbrului monumentelor istorice se utilizează de către Oficiul Național al Monumentelor Istorice în mod exclusiv pentru:

a) acordarea de credite în condițiile art. 28 alin. (3) lit. b) și c), cu prioritate pentru lucrări de intervenție urgentă la monumente istorice, în funcție de strategia protejării monumentelor istorice;

b) finanțarea elaborării de reglementări tehnico-economice, de norme și metodologii privind elaborarea de documentații specifice, executării de lucrări, realizării de achiziții, contractării și decontării de lucrări privind monumentele istorice;

c) finanțarea unor amenajări în vederea pregătirii monumentelor istorice pentru vizitare gratuită, precum și pentru realizarea unor programe sau proiecte culturale.

(2) Quantumul timbrului monumentelor istorice se stabilește prin hotărâre a Guvernului și se actualizează, anual, prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

TITLUL VI

Sancțiuni

Art. 53. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, administrativă, materială, disciplinară, contravențională sau penală.

Art. 54. — (1) Desființarea neautorizată, distrugerea parțială sau totală, exproprierea fără avizul Ministerului Culturii și Cultelor, degradarea, precum și profanarea monumentelor istorice constituie infracțiuni și se sancționează conform legii.

(2) În toate cazurile prevăzute la alin. (1) făptuitorul este obligat la recuperarea materialului degradat și la reconstituirea monumentului sau a părților de monument lezate, conform avizelor prevăzute de prezenta lege.

Art. 55. — (1) Constituie contravenții la regimul de protejare a monumentelor istorice următoarele fapte, dacă, potrivit legii, nu constituie infracțiuni:

a) executarea de lucrări asupra unui imobil după declanșarea procedurii de clasare sau asupra unui monument istoric, fără avizul Ministerului Culturii și Cultelor;

b) încălcarea de către proprietar sau de către titularul dreptului de administrare a unui monument istoric a obligațiilor prevăzute la art. 36;

c) nevirarea contravalorii timbrului monumentelor istorice, precum și a taxelor și tarifelor prevăzute de prezenta lege;

d) organizarea manifestărilor prevăzute la art. 9 alin. (5) și (6), în lipsa acordului autorității competente;

e) neprecizarea în certificatul de urbanism a necesității obținerii avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau a serviciilor deconcentrate ale acestuia, după caz, pentru lucrările propuse la monumente istorice în zona de protecție a acestora ori în zonele protejate;

f) eliberarea autorizațiilor de construire sau de desființare pentru lucrări la monumente istorice în zonele protejate, fără avizul Ministerului Culturii și Cultelor ori al serviciilor deconcentrate, după caz.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a), e) și f) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, iar cele menționate la alin. (1) lit. b)—d) se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei.

(3) Contravențiile la regimul de protejare a monumentelor istorice se prescriu în termen de 3 ani de la data săvârșirii lor.

Art. 56. — Nivelul amenzilor prevăzute la art. 55 poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 57. — (1) Contravențiile se constată și amenzile se aplică de specialiștii direcțiilor pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național județene, respectiv a municipiului București, de împuterniciții Ministerului Culturii și Cultelor, de inspectorii teritoriali ai Inspectoratului de Stat în Construcții sau de inspectorii Ministerului Finanțelor Publice, după caz.

(2) Pentru contravențiile prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a) și b) constatarea și aplicarea amenzilor se pot face și de către primar, președintele consiliului județean și împuterniciții acestora sau de către organele de poliție, după caz.

Art. 58. — Contravențiilor prevăzute la art. 55 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

TITLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 59. — Până la instituirea zonei de protecție a fiecărui monument istoric potrivit art. 9 se consideră *zonă de protecție* suprafața delimitată cu o rază de 100 m în localități urbane, 200 m în localități rurale și 500 m în afara localităților, măsurată de la limita exterioară, de jur-împrejurul monumentului istoric.

Art. 60. — (1) Lista cuprinzând monumentele, ansamblurile și siturile istorice, aprobată de Comisia Națională a Monumentelor, Ansamblurilor și Siturilor Istorice în anii 1991—1992, cu modificările și completările ulterioare, rămâne în vigoare. În termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Institutul Național al Monumentelor Istorice va actualiza Lista monumentelor istorice, potrivit atribuțiilor stabilite prin art. 27 alin. (3).

(2) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor sunt obligate să înștiințeze, în scris, proprietarii sau titularii drepturilor reale asupra monumentelor istorice despre regimul juridic special al imobilelor în cauză și să le transmită obligația privind folosința monumentului istoric.

Art. 61. — La data intrării în vigoare a prezentei legi alineatul (2) al articolului 10 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995, se modifică după cum urmează:

„(2) Sunt, de asemenea, exceptate de la vânzare locuințele care au avut destinația de case de oaspeți, de

protocol, precum și cele folosite ca reședințe pentru foștii și actualii demnitari.“

Art. 62. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 228 din 24 noiembrie 2000 privind protejarea monumentelor istorice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 30 noiembrie 2000, precum și orice alte prevederi contrare.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. III și IV din Legea nr. 259/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, care nu sunt încorporate în textul republicat al Legii nr. 422/2001 și care se aplică în continuare ca dispoziții proprii ale Legii nr. 259/2006.

„Art. III. — În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române din Ministerul Administrației și Internelor se organizează structuri specializate în prevenirea, descoperirea și urmărirea faptelor ilegale care privesc monumentele istorice, zonele de protecție ale acestora, precum și zonele construite protejate.

Art. IV. — În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile administrației publice centrale și locale comunică Ministerului Culturii și Cultelor monumentele istorice și zonele de protecție pe care le propun în vederea declarării de interes public național sau local, potrivit legii.“

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5 948368 121140